

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 18. maj 2017

Sag 34/2017

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Bjørn M. Caning, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 21. oktober 2015 og af Østre Landsrets 13. afdeling den 26. august 2016.

I pådømmelsen har deltaget syv dommere: Thomas Rørdam, Poul Søgaard, Marianne Højgaard Pedersen, Poul Dahl Jensen, Vibeke Rønne, Henrik Waaben og Jan Schans Christensen.

Procesbevillingsnævnet har den 3. februar 2017 meddelt begrænset tilladelse til anke til Højesteret, således at tilladelsen alene omfatter spørgsmålet om, hvorvidt betingelserne for at idømme forvaring er opfyldt.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om formildelse, således at han idømmes en tidsbestemt fængselsstraf på ikke over 6 år.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Anbringender

T har anført navnlig, at kriminalitetskravet i straffelovens § 70, stk. 2, nr. 1, ikke er opfyldt. Han har herved henvist til, at forholdene ikke var af særlig farlig karakter eller begået under særligt skærpende omstændigheder. Anklagemyndigheden har ikke søgt forholdene henført

under § 216, stk. 3, og § 261, stk. 2. Forsøgshandlinger bør heller ikke tillægges samme vægt som fuldbyrdede forhold.

Han er ikke sindssyg eller afvigende i betydelig grad, og hverken de lægelige udtalelser eller den måde, forholdene blev begået på, giver tilstrækkelig sikkerhed for at anse ham for farlig. Det er heller ikke påkrævet at dømme ham til forvaring, da strafferammen på 8 år i straffelovens § 216, stk. 1, er tilstrækkelig til at forhindre gentagelse. Den manglende psykiatriske diagnose taler også imod, at forvaring skulle være påkrævet. Betingelserne i § 70, stk. 2, nr. 2 og 3, er derfor heller ikke opfyldt.

Anvendelsesområdet for forvaring er snævert, og det taler afgørende imod forvaring, at han ikke tidligere er straffet for seksualforbrydelser.

Dømmes han til forvaring, er der risiko for, at denne bliver langvarig og disproportional. At han er udvist med indrejseforbud for bestandig, taler også for anvendelse af en tidsbestemt fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at det efter forarbejderne til straffelovens § 70, stk. 2, ikke kan tillægges afgørende betydning, at T ikke tidligere er dømt for seksualforbrydelser. Han er nu dømt for over en periode på ca. 7 måneder at have begået tre grove voldtægter, der har været forbundet med frihedsberøvelse, og to forsøg herpå. Forholdene er utvivlsomt omfattet af straffelovens § 70, stk. 2, nr. 1. Henset til omstændighederne ved voldtægterne kan det ikke tillægges afgørende betydning, at forholdene ikke er blevet henført under straffelovens § 216, stk. 3, om voldtægt af særlig farlig karakter eller under i øvrigt særligt skærpende omstændigheder.

Retslægerådets udtalelse viser, at T er til fare for andre, og at der er en væsentlig risiko for gentagelse. En tidsbestemt fængselsstraf vil ikke være tilstrækkelig til at forebygge denne risiko, og forvaring er derfor påkrævet.

Retsgrundlag

Ved lov nr. 274 af 15. april 1997 om ændring af bl.a. straffeloven blev adgangen til at idømme forvaring efter straffelovens § 70 i sager om voldtægt eller anden alvorlig seksualforbrydelse eller i forsøg herpå udvidet. Straffelovens § 70, stk. 2, har følgende ordlyd:

”Stk. 2. En person kan endvidere dømmes til forvaring, hvis

- 1) han findes skyldig i voldtægt eller anden alvorlig seksualforbrydelse eller i forsøg herpå, og
- 2) det efter karakteren af det begåede forhold og oplysningerne om hans person, herunder om tidligere kriminalitet, må antages, at han frembyder væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og
- 3) anvendelse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare.”

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget hedder det bl.a. (Folketingstidende 1996-97, tillæg A, lovforslag nr. L 12, s. 100 f.):

”3.5. Justitsministeriets overvejelser

3.5.1. Generelle synspunkter

Efter Justitsministeriets opfattelse er der behov for en forstærket indsats mod seksualforbrydelser, herunder navnlig seksualforbrydelser mod børn.

Der er voksende enighed om, at personlighedsmæssige forstyrrelser og seksuelle afvigelser for så vidt angår seksualforbrydelser indgår som meget væsentlige faktorer i både førstegangskriminalitet og tilbagefald (recidiv) til lignende kriminalitet.

Et centralt element i indsatsen bør derfor være en øget behandlingsindsats over for personer, der begår seksualforbrydelser, for at forebygge denne særlige kriminalitet og påvirke allerede dømte personer til ikke at begå ny lignende kriminalitet. ...

...

3.5.2. Forvaring

Anvendelse af den tidsbestemte foranstaltning forvaring kommer på tale ved grove seksualforbrydelser som middel til at forebygge alvorlige krænkelse af andre mennesker. Der er ved lovændringen i 1973 sat snævre grænser for denne foranstaltning, bl.a. fordi det er en stor belastning for den dømte ikke at vide, på hvilket tidspunkt der kan forventes løsladelse. Gennemsnitlig idømmes årligt kun 2-3 personer forvaring.

Som anført ovenfor under pkt. 3.3.2. er det erfaringen i Anstalten ved Herstedvester, at navnlig personer, der er idømt en tidsbestemt fængselsstraf, undertiden modsætter sig behandling i anstalten, selv om det har den følge, at de ikke prøveløslades, men må afsonde den fulde straf.

Da der ikke er – og af etiske grunde heller ikke bør være – mulighed for tvungen behandling af personer, der ikke er sindssyge og dermed ude af stand til at handle fornuftsmæssigt, må man i anstalten af og til løslade indsatte med tidsbestemte straffe uden at have været i stand til at iværksætte en behandling af disse personer.

Erfaringen viser, at indsattes villighed til at indgå i en behandling ofte er begrundet i ønsket om at opnå forskellige frihedsgoder, herunder prøveudskrivning fra forvaring.

Ved denne tidsubestemte foranstaltning ligger tilskyndelsen til at lade sig behandle i, at behandling kan være en forudsætning for at opnå prøveudskrivning. Der er endvidere i forbindelse med prøveudskrivning fra forvaring i princippet mulighed for at fastsætte vilkår om tidsubestemt tilsyn og om at fortsætte en påbegyndt psykiatrisk behandling eventuelt kombineret med kønsdriftsdæmpende medicin. Dette kan være nødvendigt, da medicinsk, kønsdriftsdæmpende behandling ("medicinsk kastration") ikke har en egentlig langtidsvirkning, men skal fortsættes for at være effektiv.

Ved de grove seksualforbrydelser vil det derfor efter Justitsministeriets opfattelse være rimeligt at anvende forvaring i lidt videre omfang end hidtil over for personer, hvor behandling skønnes at kunne forhindre yderligere kriminalitet af denne art. Der foreslås derfor en mindre lempelse af betingelserne i straffelovens § 70 for anvendelse af forvaring ved disse lovovertrædelser.

...

Justitsministeriet er opmærksom på den belastning, der er forbundet med, at en dom til forvaring indebærer, at frihedsberøvelsen er tidsubestemt. Dette forhold må imidlertid afvejes over for hensynet til at forhindre fremtidige forbrydelser af lignende karakter. Under hensyn til, at der alene er tale om en mindre lempelse af betingelserne for anvendelse af forvaring, finder Justitsministeriet den foreslåede ordning forsvarlig. Hertil kommer, at det forhold, at den dømte indgår på behandling, kan medføre, at den pågældende på et (langt) tidligere tidspunkt end ellers kan blive prøveudskrevet. Og anklagemyndigheden vil føre løbende tilsyn med, om der er grundlag for at ophæve eller ændre en dom til forvaring."

I de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse hedder det bl.a. (Folketingstidende 1996-97, tillæg A, lovforslag nr. L 12, s. 111):

"De foreslåede ændringer af straffelovens § 70, indebærer en mindre udvidelse af adgangen til at idømme forvaring for så vidt angår grove seksualforbrydelser. Baggrunden for forslaget er beskrevet i de almindelige bemærkninger, pkt. 3.5.2.

Efter forslaget tilføjes der til § 70 et nyt stk. 2, som indeholder de lempeligere betingelser for idømmelse af forvaring for disse lovovertrædelser.

Den nugældende § 70, der bliver § 70, stk. 1, vil fremover alene omfatte de øvrige lovovertrædelser, der kan medføre forvaring, dvs. drab, røveri, frihedsberøvelse, alvorlig voldsforbrydelse, trusler eller brandstiftelse. I forhold til denne bestemmelse lempes betingelserne for så vidt angår grove seksualforbrydelser, idet ordet "navnlig" udgår af farlighedskravet (§ 70, stk. 2, nr. 2), ligesom ordet "nærliggende" i samme bestemmelse ændres til: "væsentlig". Det indebærer, at en "væsentlig fare" ikke altid vil være "nærliggende", mens en "nærliggende fare" altid forudsættes at være "væsentlig".

I dag er det ofte først ved tiltaltes tredje dom for seksualforbrydelser, at anvendelse af forvaring kommer på tale. Fremover bør forvaring kunne komme på tale også ved anden dom, hvor grovheden af den seneste seksualforbrydelse eller antallet af forhold under denne straffesag sammenholdt med oplysninger om tiltaltes aktuelle farlighed taler for

en tidsubestemt foranstaltning, hvor der bliver mulighed for ved behandling at modvirke risikoen for gentagelse.

Det skal heller ikke være udelukket at idømme forvaring allerede første gang en person tiltales for grove seksualforbrydelser, hvis der efter oplysningerne om tiltaltes person er betydelig risiko for gentagelse, som bør forhindres.

Efter den gældende bestemmelse idømmes årligt kun 2-3 personer forvaring. Ændringen af § 70 vil formentlig højst indebære, at yderligere 2-3 personer i gennemsnit årligt dømmes til forvaring. Justitsministeriet vil anmode Rigsadvokaten om at sikre, at der alene bliver nedlagt påstand om forvaring i overensstemmelse hermed.”

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens hovedspørgsmål er, om betingelserne i straffelovens § 70, stk. 2, for at dømme T til forvaring er opfyldt. Han er ikke tidligere straffet af betydning for denne sag.

Det fremgår af forarbejderne til § 70, stk. 2, at det ”ikke [skal] være udelukket at idømme forvaring allerede første gang en person tiltales for grove seksualforbrydelser, hvis der efter oplysningerne om tiltaltes person er betydelig risiko for gentagelse, som bør forhindres.” Højesteret finder, at disse bemærkninger må forstås sådan, at det i sager, hvor den tiltalte ikke tidligere er dømt for en alvorlig seksualforbrydelse, må kræves, at de begåede forhold og oplysningerne om tiltaltes person i særlig høj grad giver grundlag for at antage, at der er en risiko for gentagelse, som gør forvaring påkrævet.

T er nu dømt for tre forhold af voldtægt og frihedsberøvelse og for to forsøg herpå, jf. straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, og § 261, stk. 1, jf. til dels § 21. I to af de fuldbyrdede forhold er han endvidere dømt for andet seksuelt forhold end samleje, jf. § 225. Forholdene er begået over en periode på ca. 7 måneder over for tilfældige unge kvinder, som T opsøgte om natten eller tidligt om morgenen på offentlig vej, og som han tvang eller forsøgte at tvinge ind i sin bil. I de fuldbyrdede forhold blev kvinderne kørt bort til afsides beliggende steder, hvor han begik overgrebene.

De forhold, som T er dømt for, opfylder kriminalitetskravet i straffelovens § 70, stk. 2, nr. 1.

Spørgsmålet er herefter, om det efter karakteren af de begåede forhold og oplysningerne om Ts person må antages, at han frembyder væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller

frihed, og om anvendelse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare, jf. § 70, stk. 2, nr. 2 og 3.

Retslægerådet har udtalt, at T mest sandsynligt er omfattet af straffelovens § 69, men at der ikke kan peges på foranstaltninger efter § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlige end straf til imødegåelse af risikoen for ny kriminalitet. Retslægerådet har endvidere udtalt, at der må antages at være en væsentlig risiko for ny personfarlig kriminalitet, hvorfor T vurderes at udgøre en væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og at forvaring må antages at være påkrævet for at forebygge denne fare.

På baggrund af omfanget, karakteren og grovheden af de begåede seksualforbrydelser sammenholdt med oplysningerne om Ts person, herunder Retslægerådets udtalelse, tiltræder Højesteret, at også betingelserne i straffelovens § 70, stk. 2, nr. 2 og 3, er opfyldt.

Højesteret stadfæster herefter dommen.

Da sagen er indbragt for Højesteret navnlig med henblik på stillingtagen til anvendelse af forvaring, når tiltalte ikke tidligere er straffet af betydning, finder Højesteret, at statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

T har fortsat været fængslet under anken.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

DOM

Afsagt den 26. august 2016 af Østre Landsrets 13. afdeling
(landsdommerne Birgitte Grønborg Juul, John Mosegaard og Niels Juhl (kst.) med nævninger).

13. afd. N nr. S-2916-15:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr. ...89-...)

(advokat Bjørn Mering Caning, besk.)

Københavns Byrets dom af 21. oktober 2015 (SS 3-13044/2015) er anket af T med påstand om frifindelse i alle anklageskriftets forhold. Endvidere påstås frifindelse for påstanden om udvisning samt for de rejste og pådømte erstatningskrav. Subsidiært påstås formildelse navnlig således, at tiltalte idømmes rettens mildeste tidsbestemte fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse, således at T idømmes forvaring og udvises med indrejseforbud for bestandig.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne A, ..., politibetjent Musa Turan, B, ..., C, D, politibetjent Tonny Jarner Møbius Jonesco, E, ..., ..., ... og Der er endvidere afgivet forklaring af vidnet ...

Forklaringer afgivet af ..., ... og ... er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har alene ønsket at forklare om forhold 1 og om et brev til sin kone vedrørende forhold 5, idet han intet kender til de andre forhold. Tiltalte har forklaret blandt andet, at han ejer bilen, en Ford Focus, som han ikke låner ud. Han ringede til Falck, fordi han sad fast og ikke kunne køre videre. Det er rigtigt, at han sagde til pigen, at han havde kone og børn. Det var i

forhold til, at hun til politiet havde sagt, at han havde forfulgt hende. Tiltalte forklarede om brevet til konen, tillægsekstrakt 1, side 4-6, at han skrev brevet, efter hun havde talt med politiet og kort før hendes forklaring i retten. Hun kunne ikke huske, hvad hun havde sagt til politiet, og hun var nervøs. Han ville derfor hjælpe hende ved at genopfriske hendes hukommelse.

A har forklaret blandt andet, at da bilen ramte hende, kørte hun ikke ind i kantstenen, men over kantstenen. Hun væltede ikke. Vidnet udpegede stedet på kortbilag nr. 3. Hun bemærkede bilen første gang ved Toftgårds Plads. Hun bemærkede, at bilen i hvert fald til sidst i forløbet kørte meget langsomt. Det var det forreste af bilen, der ramte hende. Det var som et puf. Det var ikke et sidespejl, der ramte hende. Hun var bange og skreg. Hun kunne ikke rigtig komme væk og løb så mod en boligblok. Hun vidste ikke, hvor mange der var i bilen, og tænkte først, at de ville voldtage hende eller tage hendes organer. Hun fik kontakt til beboere i boligblokken, og der blev ringet til politiet. Der kom en betjent op og talte med hende. Det virkede ikke, som om betjenten troede på, at hun var blevet forfulgt siden Toftgårds Plads. Hun viste betjenten sms'en, hun havde sendt, om at hun følte sig forfulgt. Hun fulgte med ned, efter betjenten havde sagt, at manden gerne ville give en undskyldning. Tiltalte sagde, at han var rigtig ked af, at han havde forskrækket hende, at han var gift og havde børn, og at han havde ledt efter motorvejen. Hun var inde i sit hoved sikker på, at tiltalte havde haft en anden intention. Det var først i marts 2015, at politiet foretog en grundig afhøring om forholdet.

Bilen havde passeret hende ca. 50 meter inden episoden og kørte derfor lidt stærkere end hende. Hun så, at det var en mørk bil, og hun havde lagt mærke til lyden. Hun har ingen viden om bilmærker.

Hun cyklede til højre ned ad en sidevej til Hvidovrevej ved en boligblok. Der var ingen andre mennesker. Det var midt om natten. Det er et sted, hun kender godt. På venstre side ligger der langs vejen boligblokke på den første tredjedel, og herefter er der buske. Det var ved buskene, hun blev ramt. Der er parkeringspladser på højre side af vejen. Vidnet blev forevist foto, ekstrakten side 73. Man kan for enden af vejen kun dreje til venstre. Hun var ikke kommet så langt som til Hvidovre Hospital. Efter hun blev ramt og stod af cyklen, løb hun via parkeringspladsen ned til boligblokkene. Hun lagde ikke mærke til, om nogen løb efter hende. Hun tænkte, at det kunne være nogen, der ville voldtage hende eller stjæle hendes organer. Alt løb gennem hendes hoved. Det var begyndt at blive lyst, da hun kunne cykle hjem, så det var nok

ved 5-tiden. Hun sagde til betjentene, at hun følte sig forfulgt og påkørt og viste sms'en. Betjentene virkede lidt, som om de ikke gav hende respons. Inden hun igen blev kontaktet af politiet i februar 2015, gjorde hun ikke noget. Hun klagede således ikke over politiets behandling. Hvis hun ikke var blevet kontaktet igen af politiet, havde hun ikke gjort mere.

Hun har ikke været sygemeldt i en måned, men der gik en måned, før hun blev sygemeldt, og hun har herefter haft nogle sporadiske sygedage. Hun går til psykolog. Arbejdsgiveren betaler hendes psykologsamtaler. Hun cykler fortsat.

Musa Turan har forklaret blandt andet, at han mener, bilisten viste dem, at det var højre sidespejl, der ramte cyklen. Foreholdt ekstraktens side 75, midt, om sidespejlet kan han godt have sagt sådan til kollegaen. De vurderede, at det var et hændeligt uheld. Foreholdt foto, ekstraktens side 73, ser man op mod Hvidovrevej. De viste bygninger ligger langs Hvidovrevej. Hvor billedet er taget, er der beboelsesbygninger langs vejen på højre side. Han mener, der er indkørsel til en parkeringsplads til disse beboelsesbygninger, men er ikke helt sikker. Der er vinduer til begge sider. Man kan fra parkeringspladsen komme til motorvejen, hvis man fortsætter mod vest via Avedøre Havnevej.

Han opfattede begge parter som troværdige og ikke, som om nogen af dem løj. Derfor gjorde de ikke mere.

... har forklaret blandt andet, at hun kun hørte ét skrig. Hun vågnede af det. Hun husker ikke, om skriget blev afbrudt. Det var et højt skrig. Vinduet stod åbent. Bilen var sort eller mørkeblå. Hun så den angivelige afrikaner oppefra. Hun ved ikke, hvem der havde sat opslag op med advarsel til kvinder mod at færdes alene. Hun gik til boligforeningens kontor, der hjalp hende med at kontakte politiet. Hun så ikke en kvinde ved bilen.

E har forklaret blandt andet, at tiltalte prøvede at få hende ind i bagagerummet ved at hive hende derhen. Hun kæmpede imod og kom ikke i bagagerummet. Det hele foregik inde i bilen. Foreholdt ekstrakt side 771 kunne tiltaltes underbukser godt være som de viste. Det gælder også dunvesten, ekstrakt side 774.

Hun tænkte ikke over, om det var mærkeligt, at tiltalte spurgte, om han skulle køre hende hjem. Episoden i Mindelunden tog ca. en halv time.

Vidnet var efter selvmordsforsøget først indlagt på lukket psykiatrisk afdeling. Hun gik herefter til psykolog, først dagligt og derefter jævnlige. Siden kom hun i en gruppe for voldtægts-ofre. Hun går ikke længere til psykolog. Hun går i skole. Hendes personlige ejendele er ødelagte. Kravet på 6.700 kr. opretholdes derfor.

C har forklaret blandt andet, at ... er en lille gade. Bilen holdt med fronten ind mod en bygning. Det var ikke en lovlig parkering. Bilen stod, så den var nem at køre ud igen. Bilens dør var ikke låst.

Hun kan ikke nærmere angive afstanden til manden første gang, hun så ham, men han gik i hendes retning og var til sidst lige ved siden af hende. Hun kunne se ham tydeligt nok til at give et signalement. Da hun så fotos, syntes hun, at hun huskede godt nok, men var også bange for at give nogen skylden. Foreholdt politirapporten, ekstrakten side 330, 2. afsnit nederst, bekræfter hun at være vejledt sådan. Foreholdt samme rapport, ekstrakten side 330, sidste afsnit til og med side 331, kan det beskrevne godt passe. Det er korrekt, at ikke andre fotos end foto nr. 9 var i spil.

Hun har tidligere gået til psykolog og har efter en pause genoptaget psykologbehandling fra april 2016. Hun har fået en lægehenvielse på 12 samtaler. Hun har måttet droppe ud af sit studie og er begyndt på et nyt. Hun har ikke nogen kæreste. Det har været svært for hende at stole på mænd.

D har forklaret blandt andet, at hun først troede, gerningsmanden var en venlig mand, fordi han tilbød at køre hende. Under kørslen, hvor hun sad på bagsædet, fortalte han om sin mor og sin flytning til Danmark. Hun hørte dørene blive låst, men kan ikke sige, hvor de var, da dørene blev låst. Hun blev sat af på en parkeringsplads. Her åbnede hun selv døren. Han blev siddende i bilen, mens hun steg ud, og han kørte så. Foreholdt ekstrakten side 742-744 har hun, inden hun så billeder hos politiet, skullet beskrive lufferne. Herefter så hun lufferne på fotos og kunne bekræfte, at det var hendes luffer. Hun har ikke på noget tidspunkt været i tvivl om, at det var hendes luffer.

Hun kan ikke sige, hvor lang tid der gik, fra manden talte om at finde en tankstation, til hun blev sat af. Hun har ingen tidsfornemmelse af forløbet.

Hun har ikke længere den kæreste, som hun havde i byretten, og har i dag ingen kæreste. Hun er flyttet til Tyskland. Hun går ikke til psykolog i Tyskland.

Foreholdt ekstrakt side 348, nederst, med et tidsinterval på ca. 33 minutter efter et overvågningskamera fra Uno-X tanken lyder det ikke usandsynlig, men hun har som forklaret ingen tidsfornemmelse.

Tonny Jarner Møbius Jonesco har forklaret blandt andet, at de fik opkaldet under patruljekørsel i nærheden af Dybbelsbro Station. De nåede derfor hurtigt frem. Kvinden påviste for dem området for gerningsstedet på en grus-plads.

B har forklaret blandt andet, at hendes og kærestens vasketøj lå i samme vasketøjskurv i deres lejlighed. Hun sagde til politiet, at hvis det ikke var den bil, skulle politiet ud og finde en mager til. Hun kom ind i bagagerummet fra bagsædet, efter at højre sæderyg var blevet lagt ned. Hun så ikke gerningsmanden, før han greb fat i hende. Hun havde heller ikke bemærket en bil komme. Det hele kom bag på hende. Hun husker at have set en fotomappe hos politiet. Foreholdt ekstrakten side 229-230 bekræfter hun gengivelsen af sin forklaring. Der var en hylde over bagagerummet. Den kan godt beskrives som et låg.

Hun nåede ikke at se gerningsmandens ansigt direkte, men hun kunne se, at han var mørk. Hun føler ikke, at hun kan genkende ham. Hun så ham bagfra og i bakspejlet. Hun husker ikke, om der kom lys i bilens kabine, når døre blev åbnet. Hendes signalement bygger på, hvad hun så bagfra og i bakspejlet. Hun kunne se, han var mørk, og kunne høre en accent. Det er også noget, man prøver at glemme. Hun havde prøvet at forhandle med gerningsmanden om at blive sat af på Nørrebro. Det var, mens hun lå i bagagerummet. Det var hende, der foreslog, at hun blev sat af på Nørrebro. Senere sagde han, de skulle noget/et ærinde på Amager. Det husker hun tydeligt. Gerningsmanden har taget fat i hende, og hun gjorde, hvad han sagde, for at undgå vold.

... har forklaret blandt andet, at hans tidsangivelse på 3 minutter er usikker. Han hørte stønnen, men mener kun at have hørt en person stønne. Pigen skreg, da hun så vidnet. Hun var skræmt og opgivende.

Han er pladsmand hos Stark. Starks område er afhegnet. Han pakkede varer til kunder. Det gør de 24 timer i døgnet. Han talte med vagtmanden, da de hørte stønnen i en afstand af ca. 30 meter fra et sted, hvor der er en vej med en parkeringsplads. Han har ikke set eller hørt en bil. Den stønnen, han hørte, kan sagtens også komme fra en person i nød. Det var stakåndet.

... har forklaret blandt andet, at hans far er ... De hørte om natten en pige skrike. Hun var meget bange og sagde, at hun var blevet forfulgt siden Toftegårds Plads. Mens hun cyklede, havde en bil kørt langsomt efter hende. Han gik ned og opsøgte bilisten. De tog en snak. Bilisten var meget rolig og forklarede, at han var kørt galt og ikke kunne køre derfra. Bilisten sagde, at han ledte efter en motorvej, og at han ikke ville skræmme hende. Bilisten spurgte om, hvordan pigen havde det. Han så pigens cykel, taske og sandaler fordelt på steder over en længere strækning. Hun har løbet ca. 700 meter. Bilisten var meget rolig. Pigen virkede skræmt og græd.

Der var ca. 300 - 400 meter fra, hvor cyklen lå, til vidnets bopæl og ca. 700 meter til, hvor bilen holdt. Foreholdt ekstrakt side 73 er der hegn og træer ud for parkeringskiltet. Der er ca. 10 opgange til højre og først indgang til de tre opgange nærmest lyskrydset. Man kan se stedet fra vinduer i beboelsen. Anklageren foreviste vidnet foto på ekstrakten side 69. Pigen havde valgt deres opgang, som lå længst væk. Man skal ikke helt ud til Hvidovrevej for at komme ind, men man skal tage en af de første tre opgange.

Hans Jakob Larsen har forklaret blandt andet, at der tages forbehold ved forurening. Hvis det er muligt, deler man sporet i to delprøver, som undersøges uafhængigt. I langt de fleste tilfælde viser de to delprøver overensstemmende resultater. Hvis resultaterne ikke stemmer overens, kan der være tale om forurening. Nogle gange er det ikke muligt at dele sporet, og her er man særligt opmærksom på forurening og benytter andre metoder. Man forholder sig her til mulig forurening fra andre prøver og sammenligner med fund fra andre spor. På den baggrund ved man, at forurening kun sker én gang ud af mange millioner. Vidnet bemærker, at den generelle beskrivelse af DNA-beviset i hans forklaring i byretten ikke svarer til hans

eget ordvalg. Vidnet gentog derfor sin generelle forklaring med eget ordvalg og med gennemgang af tabellen i ekstrakten side 648. Likelihood ratioen er måden, hvorpå man i erklæringen angiver den bevismæssige vægt. Der foretages en sammenlægning med to senarier, nemlig det ene scenarie, at materialet passer med en bestemt person, og det andet scenarie, at det stemmer fra en tilfældig anden person. Sandsynligheden på 4.150 for B er beregnet ud fra en blandingsprofil, hvori der er indgået mere end tre personer. Jo flere tilfældige personer, der passer på sporet, jo flere mulige kombinationer kan findes ved gennemgang af de 16 DNA-undersøgelsespunkter. Udtrykket ”den danske befolkning” angiver, at beregningen af likelihood rationen bygger på en sammenligning med en tilfældig anden person i befolkningen i Danmark. Hvis man på forhånd ved, at gerningsmanden har et andet etnisk spor, f.eks. thai, så er det ikke på samme måde givet, at man kan bruge den danske befolkning. I praksis gør det dog ikke den store forskel.

Antallet af personer i befolkningen har ingen relevans. Man skal tage udgangspunkt i hvor mange andre personer, der har haft mulighed for at afsætte DNA. Likelihood på mere end en million angives ikke blandt andet på grund af risikoen for fejl ved en højere angivelse. Foreholdt ekstrakten side 150 uddybte vidnet sin forklaring om forurening. Det drejer sig om én forurening. Det er normalt at tage forbehold som sket, hvis man ser en forurening. Angivelsen for B med en sandsynlighed på 4.150 gange mindre end for, en tilfældig anden person, er ren matematik. Retsgenetisk Afdeling har ingen viden om hvilke beviser, der i øvrigt indgår i sagen.

Sagens oplysninger

I dommens gengivelse af Retslægerådets erklæring af 24. september 2015, ekstrakten side 36 – 37, skal formuleringen side 37, 2-3. linje, ændres fra ”vurderes at udgøre fare ...” til ”vurderes at udgøre væsentlig fare ...”.

Forsvareren har ved brev af 27. juni 2016 anmodet Statsadvokaten om at besvare en række spørgsmål vedrørende forvaring og udvisning på samme tid. Spørgsmålene blev besvaret ved brev af 11. juli 2016 fra Statsadvokaten og brev af 16. august 2016 fra Kriminalforsorgen.

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han har seks søskende i Danmark, hvoraf to er gift og har børn. Forældrene bor i Jylland. Bortset fra sin kones forældre i Zambia har han hverken kontakter i Zambia eller Congo. Han har statsborgerskab i Congo. Han har to drenge, der er født i Zambia, og en pige, der er født i Danmark.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmålet

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldspørgsmålet fremgår:

”Ad forhold 1

Efter As forklaring, øvrige vidneforklaringer og landsrettens bevisresultat vedrørende sagens forhold 2, 4 og 5 sammenholdt med tiltaltes forklaring om forholdet findes det ubetænkeligt at anse det for bevist, at tiltalte i sin bil først kørte efter den cyklende A over en længere strækning og herefter påkørte hende med henblik på at frihedsberøve hende og tiltvinge sig samleje ved vold eller trussel om vold, men at tiltalte blev hindret i sit forehavende dels som følge af As flugt, dels af at bilen sad fast. Herefter og i øvrigt af de af byrettens flertal anførte grunde finder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Ad forhold 2

Også efter bevisførelsen for landsretten finder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte af de grunde, der er anført af byretten, er skyldig i dette forhold. Det tillægges herunder bevismæssig vægt, at tiltaltes bil efter GPS'en befandt sig 3,7 km fra gerningsstedet 2 minutter efter anmeldelsen, ligesom også DNA-beviset taler for tiltaltes skyld.

Ad forhold 3

Af de grunde, der er anført af byretten, og efter landsrettens bevisresultat vedrørende sagens forhold 2, 4 og 5 finder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Ad forhold 4

Af de grunde, der er anført af byretten, og idet det efter bevisførelsen findes at kunne lægges til grund, at D var frihedsberøvet i i hvert fald en halv time, finder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Ad forhold 5

Også efter bevisførelsen for landsretten finder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte af de grunde, der er anført af byretten, er skyldig i dette forhold.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, findes tiltalte herefter skyldig i alle forhold.

T h i b e s t e m m e s:

Tiltalte T findes skyldig i alle forhold.”

Sanktionsspørgsmålet

Retten har i overensstemmelse med Retslægerådets erklæring af 24. september 2015 lagt til grund, at tiltalte mest sandsynligt er omfattet af straffelovens § 69, men at der ikke kan peges på foranstaltninger efter straffelovens § 68, 2. punktum, som mere formålstjenelige end straf til imødegåelse af risikoen for ny kriminalitet.

Der er afgivet 17 stemmer for at idømme tiltalte forvaring.

Disse voterende udtaler:

Tiltalte har i fem tilfælde begået voldtægt og frihedsberøvelse eller forsøg herpå over for forskellige unge piger, som tiltalte opsøgte ved nattetide på offentlig vej og forgreb sig på. Herefter og af de af byrettens flertal nævnte grunde tiltræder vi efter forholdenes grove karakter, tiltaltes farlighed, og da forvaring findes påkrævet for at forebygge denne fare, at betingelserne for at idømme forvaring er opfyldt.

Der er afgivet 1 stemme for at fastsætte straffen til fængsel i 8 år. Denne voterende henviser til de grunde, der er anført af byrettens mindretal.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Udvisning

Der er afgivet 18 stemmer for, at tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig. Retten har herved tiltrådt byrettens begrundelse.

Erstatning

A har rejst krav om godtgørelse for tort med 25.000 kr. med tillæg af renter fra den 5. november 2015.

B har rejst krav om godtgørelse for tort med 100.000 kr. og krav om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, estimeret til 51.000 kr., godtgørelse for svie og smerte med 19.570 kr. og erstatning for helbredelsesudgifter og andet tab med 4.507 kr., i alt 175.077 kr. med tillæg af rente fra den 30. oktober 2015.

C har rejst krav om godtgørelse for tort med 30.000 kr. samt erstatning for helbredelsesudgifter med 3.828 kr., i alt 33.828 kr. med tillæg af rente fra den 7. november 2015.

D har rejst krav om godtgørelse for tort med 70.000 kr. samt erstatning for helbredelsesudgifter og andet tab med 8.628 kr., i alt 78.628 kr., hvoraf 71.595 kr. er med tillæg af rente fra den 7. november 2015, og 7.033 kr. er med tillæg af rente fra den 22. september 2016.

E har rejst krav om godtgørelse for svie og smerte med 38.760 kr. og godtgørelse for tort med 70.000 kr. samt erstatning for andet tab med 6.700 kr., i alt 115.460 kr., hvoraf 86.770 kr. er med tillæg af rente fra den 7. november 2015, og 28.690 kr. er med tillæg af rente fra den 22. september 2016.

Alle erstatningssøgende har taget forbehold for yderligere erstatningskrav.

Tiltalte har over for alle krav bestridt erstatningspligten og kravets størrelse og nedlagde påstand om frifindelse, subsidiært betaling af et mindre af retten fastsat beløb.

Efter de juridiske dommeres bestemmelse tages kravene om tortgodtgørelse til følge i samme omfang som efter byrettens dom. Øvrige krav henskydes til Erstatningsnævnet eller civilt sagsanlæg. Byrettens dom vedrørende erstatning stadfæstes derfor.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 14. februar 2015.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom stadfæstes, således at tiltalte T idømmes forvaring, og således at tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig regnet fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Dommens bestemmelse om tortgodtgørelser stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

DOM

Afsagt den 26. august 2016 af Østre Landsrets 13. afdeling
(landsdommerne Birgitte Grønborg Juul, John Mosegaard og Niels Juhl (kst.) med nævninger).

13. afd. N nr. S-2916-15:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr. ...89-...)

(advokat Bjørn Mering Caning, besk.)

Københavns Byrets dom af 21. oktober 2015 (SS 3-13044/2015) er anket af T med påstand om frifindelse i alle anklageskriftets forhold. Endvidere påstås frifindelse for påstanden om udvisning samt for de rejste og pådømte erstatningskrav. Subsidiært påstås formildelse navnlig således, at tiltalte idømmes rettens mildeste tidsbestemte fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse, således at T idømmes forvaring og udvises med indrejseforbud for bestandig.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne A, ..., politibetjent Musa Turan, B, ..., C, D, politibetjent Tonny Jarner Møbius Jonesco, E, ..., ..., ... og Der er endvidere afgivet forklaring af vidnet ...

Forklaringer afgivet af ..., ... og ... er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har alene ønsket at forklare om forhold 1 og om et brev til sin kone vedrørende forhold 5, idet han intet kender til de andre forhold. Tiltalte har forklaret blandt andet, at han ejer bilen, en Ford Focus, som han ikke låner ud. Han ringede til Falck, fordi han sad fast og ikke kunne køre videre. Det er rigtigt, at han sagde til pigen, at han havde kone og børn. Det var i

forhold til, at hun til politiet havde sagt, at han havde forfulgt hende. Tiltalte forklarede om brevet til konen, tillægsekstrakt 1, side 4-6, at han skrev brevet, efter hun havde talt med politiet og kort før hendes forklaring i retten. Hun kunne ikke huske, hvad hun havde sagt til politiet, og hun var nervøs. Han ville derfor hjælpe hende ved at genopfriske hendes hukommelse.

A har forklaret blandt andet, at da bilen ramte hende, kørte hun ikke ind i kantstenen, men over kantstenen. Hun væltede ikke. Vidnet udpegede stedet på kortbilag nr. 3. Hun bemærkede bilen første gang ved Toftegårds Plads. Hun bemærkede, at bilen i hvert fald til sidst i forløbet kørte meget langsomt. Det var det forreste af bilen, der ramte hende. Det var som et puf. Det var ikke et sidespejl, der ramte hende. Hun var bange og skreg. Hun kunne ikke rigtig komme væk og løb så mod en boligblok. Hun vidste ikke, hvor mange der var i bilen, og tænkte først, at de ville voldtage hende eller tage hendes organer. Hun fik kontakt til beboere i boligblokken, og der blev ringet til politiet. Der kom en betjent op og talte med hende. Det virkede ikke, som om betjenten troede på, at hun var blevet forfulgt siden Toftegårds Plads. Hun viste betjenten sms'en, hun havde sendt, om at hun følte sig forfulgt. Hun fulgte med ned, efter betjenten havde sagt, at manden gerne ville give en undskyldning. Tiltalte sagde, at han var rigtig ked af, at han havde forskrækket hende, at han var gift og havde børn, og at han havde ledt efter motorvejen. Hun var inde i sit hoved sikker på, at tiltalte havde haft en anden intention. Det var først i marts 2015, at politiet foretog en grundig afhøring om forholdet.

Bilen havde passeret hende ca. 50 meter inden episoden og kørte derfor lidt stærkere end hende. Hun så, at det var en mørk bil, og hun havde lagt mærke til lyden. Hun har ingen viden om bilmærker.

Hun cyklede til højre ned ad en sidevej til Hvidovrevej ved en boligblok. Der var ingen andre mennesker. Det var midt om natten. Det er et sted, hun kender godt. På venstre side ligger der langs vejen boligblokke på den første tredjedel, og herefter er der buske. Det var ved buskene, hun blev ramt. Der er parkeringspladser på højre side af vejen. Vidnet blev forevist foto, ekstrakten side 73. Man kan for enden af vejen kun dreje til venstre. Hun var ikke kommet så langt som til Hvidovre Hospital. Efter hun blev ramt og stod af cyklen, løb hun via parkeringspladsen ned til boligblokkene. Hun lagde ikke mærke til, om nogen løb efter hende. Hun tænkte, at det kunne være nogen, der ville voldtage hende eller stjæle hendes organer. Alt løb gennem hendes hoved. Det var begyndt at blive lyst, da hun kunne cykle hjem, så det var nok

ved 5-tiden. Hun sagde til betjentene, at hun følte sig forfulgt og påkørt og viste sms'en. Betjentene virkede lidt, som om de ikke gav hende respons. Inden hun igen blev kontaktet af politiet i februar 2015, gjorde hun ikke noget. Hun klagede således ikke over politiets behandling. Hvis hun ikke var blevet kontaktet igen af politiet, havde hun ikke gjort mere.

Hun har ikke været sygemeldt i en måned, men der gik en måned, før hun blev sygemeldt, og hun har herefter haft nogle sporadiske sygedage. Hun går til psykolog. Arbejdsgiveren betaler hendes psykologsamtaler. Hun cykler fortsat.

Musa Turan har forklaret blandt andet, at han mener, bilisten viste dem, at det var højre sidespejl, der ramte cyklen. Foreholdt ekstraktens side 75, midt, om sidespejlet kan han godt have sagt sådan til kollegaen. De vurderede, at det var et hændeligt uheld. Foreholdt foto, ekstraktens side 73, ser man op mod Hvidovrevej. De viste bygninger ligger langs Hvidovrevej. Hvor billedet er taget, er der beboelsesbygninger langs vejen på højre side. Han mener, der er indkørsel til en parkeringsplads til disse beboelsesbygninger, men er ikke helt sikker. Der er vinduer til begge sider. Man kan fra parkeringspladsen komme til motorvejen, hvis man fortsætter mod vest via Avedøre Havnevej.

Han opfattede begge parter som troværdige og ikke, som om nogen af dem løj. Derfor gjorde de ikke mere.

... har forklaret blandt andet, at hun kun hørte ét skrig. Hun vågnede af det. Hun husker ikke, om skriget blev afbrudt. Det var et højt skrig. Vinduet stod åbent. Bilen var sort eller mørkeblå. Hun så den angivelige afrikaner oppefra. Hun ved ikke, hvem der havde sat opslag op med advarsel til kvinder mod at færdes alene. Hun gik til boligforeningens kontor, der hjalp hende med at kontakte politiet. Hun så ikke en kvinde ved bilen.

E har forklaret blandt andet, at tiltalte prøvede at få hende ind i bagagerummet ved at hive hende derhen. Hun kæmpede imod og kom ikke i bagagerummet. Det hele foregik inde i bilen. Foreholdt ekstrakt side 771 kunne tiltaltes underbukser godt være som de viste. Det gælder også dunvesten, ekstrakt side 774.

Hun tænkte ikke over, om det var mærkeligt, at tiltalte spurgte, om han skulle køre hende hjem. Episoden i Mindelunden tog ca. en halv time.

Vidnet var efter selvmordsforsøget først indlagt på lukket psykiatrisk afdeling. Hun gik herefter til psykolog, først dagligt og derefter jævnlige. Siden kom hun i en gruppe for voldtægts-ofre. Hun går ikke længere til psykolog. Hun går i skole. Hendes personlige ejendele er ødelagte. Kravet på 6.700 kr. opretholdes derfor.

C har forklaret blandt andet, at ... er en lille gade. Bilen holdt med fronten ind mod en bygning. Det var ikke en lovlig parkering. Bilen stod, så den var nem at køre ud igen. Bilens dør var ikke låst.

Hun kan ikke nærmere angive afstanden til manden første gang, hun så ham, men han gik i hendes retning og var til sidst lige ved siden af hende. Hun kunne se ham tydeligt nok til at give et signalement. Da hun så fotos, syntes hun, at hun huskede godt nok, men var også bange for at give nogen skylden. Foreholdt politirapporten, ekstrakten side 330, 2. afsnit nederst, bekræfter hun at være vejledt sådan. Foreholdt samme rapport, ekstrakten side 330, sidste afsnit til og med side 331, kan det beskrevne godt passe. Det er korrekt, at ikke andre fotos end foto nr. 9 var i spil.

Hun har tidligere gået til psykolog og har efter en pause genoptaget psykologbehandling fra april 2016. Hun har fået en lægehenvielse på 12 samtaler. Hun har måttet droppe ud af sit studie og er begyndt på et nyt. Hun har ikke nogen kæreste. Det har været svært for hende at stole på mænd.

D har forklaret blandt andet, at hun først troede, gerningsmanden var en venlig mand, fordi han tilbød at køre hende. Under kørslen, hvor hun sad på bagsædet, fortalte han om sin mor og sin flytning til Danmark. Hun hørte dørene blive låst, men kan ikke sige, hvor de var, da dørene blev låst. Hun blev sat af på en parkeringsplads. Her åbnede hun selv døren. Han blev siddende i bilen, mens hun steg ud, og han kørte så. Foreholdt ekstrakten side 742-744 har hun, inden hun så billeder hos politiet, skullet beskrive lufferne. Herefter så hun lufferne på fotos og kunne bekræfte, at det var hendes luffer. Hun har ikke på noget tidspunkt været i tvivl om, at det var hendes luffer.

Hun kan ikke sige, hvor lang tid der gik, fra manden talte om at finde en tankstation, til hun blev sat af. Hun har ingen tidsfornemmelse af forløbet.

Hun har ikke længere den kæreste, som hun havde i byretten, og har i dag ingen kæreste. Hun er flyttet til Tyskland. Hun går ikke til psykolog i Tyskland.

Foreholdt ekstrakt side 348, nederst, med et tidsinterval på ca. 33 minutter efter et overvågningskamera fra Uno-X tanken lyder det ikke usandsynlig, men hun har som forklaret ingen tidsfornemmelse.

Tonny Jarner Møbius Jonesco har forklaret blandt andet, at de fik opkaldet under patruljekørsel i nærheden af Dybbelsbro Station. De nåede derfor hurtigt frem. Kvinden påviste for dem området for gerningsstedet på en grus-plads.

B har forklaret blandt andet, at hendes og kærestens vasketøj lå i samme vasketøjskurv i deres lejlighed. Hun sagde til politiet, at hvis det ikke var den bil, skulle politiet ud og finde en mager til. Hun kom ind i bagagerummet fra bagsædet, efter at højre sæderyg var blevet lagt ned. Hun så ikke gerningsmanden, før han greb fat i hende. Hun havde heller ikke bemærket en bil komme. Det hele kom bag på hende. Hun husker at have set en fotomappe hos politiet. Foreholdt ekstrakten side 229-230 bekræfter hun gengivelsen af sin forklaring. Der var en hylde over bagagerummet. Den kan godt beskrives som et låg.

Hun nåede ikke at se gerningsmandens ansigt direkte, men hun kunne se, at han var mørk. Hun føler ikke, at hun kan genkende ham. Hun så ham bagfra og i bakspejlet. Hun husker ikke, om der kom lys i bilens kabine, når døre blev åbnet. Hendes signalement bygger på, hvad hun så bagfra og i bakspejlet. Hun kunne se, han var mørk, og kunne høre en accent. Det er også noget, man prøver at glemme. Hun havde prøvet at forhandle med gerningsmanden om at blive sat af på Nørrebro. Det var, mens hun lå i bagagerummet. Det var hende, der foreslog, at hun blev sat af på Nørrebro. Senere sagde han, de skulle noget/et ærinde på Amager. Det husker hun tydeligt. Gerningsmanden har taget fat i hende, og hun gjorde, hvad han sagde, for at undgå vold.

... har forklaret blandt andet, at hans tidsangivelse på 3 minutter er usikker. Han hørte stønnen, men mener kun at have hørt en person stønne. Pigen skreg, da hun så vidnet. Hun var skræmt og opgivende.

Han er pladsmand hos Stark. Starks område er afhegnet. Han pakkede varer til kunder. Det gør de 24 timer i døgnet. Han talte med vagtmanden, da de hørte stønnen i en afstand af ca. 30 meter fra et sted, hvor der er en vej med en parkeringsplads. Han har ikke set eller hørt en bil. Den stønnen, han hørte, kan sagtens også komme fra en person i nød. Det var stakåndet.

... har forklaret blandt andet, at hans far er ... De hørte om natten en pige skrike. Hun var meget bange og sagde, at hun var blevet forfulgt siden Toftegårds Plads. Mens hun cyklede, havde en bil kørt langsomt efter hende. Han gik ned og opsøgte bilisten. De tog en snak. Bilisten var meget rolig og forklarede, at han var kørt galt og ikke kunne køre derfra. Bilisten sagde, at han ledte efter en motorvej, og at han ikke ville skræmme hende. Bilisten spurgte om, hvordan pigen havde det. Han så pigens cykel, taske og sandaler fordelt på steder over en længere strækning. Hun har løbet ca. 700 meter. Bilisten var meget rolig. Pigen virkede skræmt og græd.

Der var ca. 300 - 400 meter fra, hvor cyklen lå, til vidnets bopæl og ca. 700 meter til, hvor bilen holdt. Foreholdt ekstrakt side 73 er der hegn og træer ud for parkeringskiltet. Der er ca. 10 opgange til højre og først indgang til de tre opgange nærmest lyskrydset. Man kan se stedet fra vinduer i beboelsen. Anklageren foreviste vidnet foto på ekstrakten side 69. Pigen havde valgt deres opgang, som lå længst væk. Man skal ikke helt ud til Hvidovrevej for at komme ind, men man skal tage en af de første tre opgange.

Hans Jakob Larsen har forklaret blandt andet, at der tages forbehold ved forurening. Hvis det er muligt, deler man sporet i to delprøver, som undersøges uafhængigt. I langt de fleste tilfælde viser de to delprøver overensstemmende resultater. Hvis resultaterne ikke stemmer overens, kan der være tale om forurening. Nogle gange er det ikke muligt at dele sporet, og her er man særligt opmærksom på forurening og benytter andre metoder. Man forholder sig her til mulig forurening fra andre prøver og sammenligner med fund fra andre spor. På den baggrund ved man, at forurening kun sker én gang ud af mange millioner. Vidnet bemærker, at den generelle beskrivelse af DNA-beviset i hans forklaring i byretten ikke svarer til hans

eget ordvalg. Vidnet gentog derfor sin generelle forklaring med eget ordvalg og med gennemgang af tabellen i ekstrakten side 648. Likelihood ratioen er måden, hvorpå man i erklæringen angiver den bevismæssige vægt. Der foretages en sammenlægning med to senarier, nemlig det ene scenarie, at materialet passer med en bestemt person, og det andet scenarie, at det stemmer fra en tilfældig anden person. Sandsynligheden på 4.150 for B er beregnet ud fra en blandingsprofil, hvori der er indgået mere end tre personer. Jo flere tilfældige personer, der passer på sporet, jo flere mulige kombinationer kan findes ved gennemgang af de 16 DNA-undersøgelsespunkter. Udtrykket ”den danske befolkning” angiver, at beregningen af likelihood ratioen bygger på en sammenligning med en tilfældig anden person i befolkningen i Danmark. Hvis man på forhånd ved, at gerningsmanden har et andet etnisk spor, f.eks. thai, så er det ikke på samme måde givet, at man kan bruge den danske befolkning. I praksis gør det dog ikke den store forskel.

Antallet af personer i befolkningen har ingen relevans. Man skal tage udgangspunkt i hvor mange andre personer, der har haft mulighed for at afsætte DNA. Likelihood på mere end en million angives ikke blandt andet på grund af risikoen for fejl ved en højere angivelse. Foreholdt ekstrakten side 150 uddybede vidnet sin forklaring om forurening. Det drejer sig om én forurening. Det er normalt at tage forbehold som sket, hvis man ser en forurening. Angivelsen for B med en sandsynlighed på 4.150 gange mindre end for, en tilfældig anden person, er ren matematik. Retsgenetisk Afdeling har ingen viden om hvilke beviser, der i øvrigt indgår i sagen.

Sagens oplysninger

I dommens gengivelse af Retslægerådets erklæring af 24. september 2015, ekstrakten side 36 – 37, skal formuleringen side 37, 2-3. linje, ændres fra ”vurderes at udgøre fare ...” til ”vurderes at udgøre væsentlig fare ...”.

Forsvareren har ved brev af 27. juni 2016 anmodet Statsadvokaten om at besvare en række spørgsmål vedrørende forvaring og udvisning på samme tid. Spørgsmålene blev besvaret ved brev af 11. juli 2016 fra Statsadvokaten og brev af 16. august 2016 fra Kriminalforsorgen.

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han har seks søskende i Danmark, hvoraf to er gift og har børn. Forældrene bor i Jylland. Bortset fra sin kones forældre i Zambia har han hverken kontakter i Zambia eller Congo. Han har statsborgerskab i Congo. Han har to drenge, der er født i Zambia, og en pige, der er født i Danmark.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmålet

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldspørgsmålet fremgår:

”Ad forhold 1

Efter As forklaring, øvrige vidneforklaringer og landsrettens bevisresultat vedrørende sagens forhold 2, 4 og 5 sammenholdt med tiltaltes forklaring om forholdet findes det ubetænkeligt at anse det for bevist, at tiltalte i sin bil først kørte efter den cyklende A over en længere strækning og herefter påkørte hende med henblik på at frihedsberøve hende og tiltvinge sig samleje ved vold eller trussel om vold, men at tiltalte blev hindret i sit forehavende dels som følge af As flugt, dels af at bilen sad fast. Herefter og i øvrigt af de af byrettens flertal anførte grunde finder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Ad forhold 2

Også efter bevisførelsen for landsretten finder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte af de grunde, der er anført af byretten, er skyldig i dette forhold. Det tillægges herunder bevismæssig vægt, at tiltaltes bil efter GPS'en befandt sig 3,7 km fra gerningsstedet 2 minutter efter anmeldelsen, ligesom også DNA-beviset taler for tiltaltes skyld.

Ad forhold 3

Af de grunde, der er anført af byretten, og efter landsrettens bevisresultat vedrørende sagens forhold 2, 4 og 5 finder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Ad forhold 4

Af de grunde, der er anført af byretten, og idet det efter bevisførelsen findes at kunne lægges til grund, at D var frihedsberøvet i i hvert fald en halv time, finder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Ad forhold 5

Også efter bevisførelsen for landsretten finder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte af de grunde, der er anført af byretten, er skyldig i dette forhold.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, findes tiltalte herefter skyldig i alle forhold.

T h i b e s t e m m e s:

Tiltalte T findes skyldig i alle forhold.”

Sanktionsspørgsmålet

Retten har i overensstemmelse med Retslægerådets erklæring af 24. september 2015 lagt til grund, at tiltalte mest sandsynligt er omfattet af straffelovens § 69, men at der ikke kan peges på foranstaltninger efter straffelovens § 68, 2. punktum, som mere formålstjenelige end straf til imødegåelse af risikoen for ny kriminalitet.

Der er afgivet 17 stemmer for at idømme tiltalte forvaring.

Disse voterende udtaler:

Tiltalte har i fem tilfælde begået voldtægt og frihedsberøvelse eller forsøg herpå over for forskellige unge piger, som tiltalte opsøgte ved nattetide på offentlig vej og forgreb sig på. Herefter og af de af byrettens flertal nævnte grunde tiltræder vi efter forholdenes grove karakter, tiltaltes farlighed, og da forvaring findes påkrævet for at forebygge denne fare, at betingelserne for at idømme forvaring er opfyldt.

Der er afgivet 1 stemme for at fastsætte straffen til fængsel i 8 år. Denne voterende henviser til de grunde, der er anført af byrettens mindretal.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Udvisning

Der er afgivet 18 stemmer for, at tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig. Retten har herved tiltrådt byrettens begrundelse.

Erstatning

A har rejst krav om godtgørelse for tort med 25.000 kr. med tillæg af renter fra den 5. november 2015.

B har rejst krav om godtgørelse for tort med 100.000 kr. og krav om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, estimeret til 51.000 kr., godtgørelse for svie og smerte med 19.570 kr. og erstatning for helbredelsesudgifter og andet tab med 4.507 kr., i alt 175.077 kr. med tillæg af rente fra den 30. oktober 2015.

C har rejst krav om godtgørelse for tort med 30.000 kr. samt erstatning for helbredelsesudgifter med 3.828 kr., i alt 33.828 kr. med tillæg af rente fra den 7. november 2015.

D har rejst krav om godtgørelse for tort med 70.000 kr. samt erstatning for helbredelsesudgifter og andet tab med 8.628 kr., i alt 78.628 kr., hvoraf 71.595 kr. er med tillæg af rente fra den 7. november 2015, og 7.033 kr. er med tillæg af rente fra den 22. september 2016.

E har rejst krav om godtgørelse for svie og smerte med 38.760 kr. og godtgørelse for tort med 70.000 kr. samt erstatning for andet tab med 6.700 kr., i alt 115.460 kr., hvoraf 86.770 kr. er med tillæg af rente fra den 7. november 2015, og 28.690 kr. er med tillæg af rente fra den 22. september 2016.

Alle erstatningssøgende har taget forbehold for yderligere erstatningskrav.

Tiltalte har over for alle krav bestridt erstatningspligten og kravets størrelse og nedlagde påstand om frifindelse, subsidiært betaling af et mindre af retten fastsat beløb.

Efter de juridiske dommeres bestemmelse tages kravene om tortgodtgørelse til følge i samme omfang som efter byrettens dom. Øvrige krav henskydes til Erstatningsnævnet eller civilt sagsanlæg. Byrettens dom vedrørende erstatning stadfæstes derfor.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 14. februar 2015.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom stadfæstes, således at tiltalte T idømmes forvaring, og således at tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig regnet fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Dommens bestemmelse om tortgodtgørelser stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

DOM

afsagt den 21. oktober 2015 i sag

SS 3-13044/2015

Anklagemyndigheden

mod

T cpr-nummer ... 89-...

(pt. Københavns Fængsler).

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 22. maj 2015 og tilkendegivelse er modtaget den 5. oktober 2015.

T er tiltalt for

1.

Forsøg på frihedsberøvelse og voldtægt efter straffelovens § 261. stk. 1. jf. § 21 og § 216. stk. 1. nr. 1. jf. § 21.

ved den 7. juli 2014 i tidsrummet mellem ca. kl. 02.00 og kl. 02.45 i bil at have forfulgt A fra Toftegårds Plads i Valby til Rosenhøj i Hvidovre, hvor tiltalte påkørte A, der var på cykel, alt med hen blik på at frihedsberøve hende i sin bil og ved vold eller trussel om vold at tiltvinge sig samleje med hende, hvilket mislykkede, idet A undløb og fik tilkaldt hjælp.

2.

Frihedsberøvelse og voldtægt efter straffelovens § 261. stk. 1. og § 216, stk. 1. nr. 1.

ved den 4. oktober 2014 i tidsrummet mellem ca. kl. 00.30 og kl. 03.15 at have berøvet B friheden og ved vold eller trussel om vold at tiltvinget sig samleje med hende, idet tiltalte nær Emdrupvej i København greb fat om B og tvang hende ind i en bil, hvorefter tiltalte med B i bilen kørte til et ukendt sted, hvor han i bilen gennemførte samleje med hende, hvorpå han beordrede hende om i bilens bagagerum og kørte til endnu et ukendt sted, hvor han i bilen gennemførte vaginalt og analt samleje med hende, hvorefter han kørte

til Fragtvej i København, hvor han efterlod hende.

3.

Forsøg på frihedsberøvelse og voldtægt efter straffelovens § 261. stk. 1. jf. § 21 og § 216. stk. 1. nr. 1. jf. § 21.

ved den 25. oktober 2014 ca. kl. 04.50 ud for Urbansgade i København, at have grebet fat i C og herved og under trusler om at ville slå hende ihjel at have tvunget hende ind i en bil alt med henblik på at frihedsberøve hende i bilen og ved vold eller trussel om vold at tiltvinge sig samleje med hende, hvilket mislykkedes, idet C sprang ud af bilen og undløb.

4.

Frihedsberøvelse og voldtægt efter straffelovens § 261. stk. 1. og § 216. stk. 1. nr. 1. til dels jf. § 225.

ved den 17. januar 2015 i tidsrummet mellem ca. kl. 04.00 og kl. 05.15 at have berøvet D friheden og ved vold eller trussel om vold at have tvunget sig samleje og andet seksuelt forhold med hende, idet tiltalte ved Engelstedsgade/Haraldsgade, København, under foregivende af at ville køre hende til hendes bopæl, lokkede hende ind i en bil og kørte hende til et afsides område ved Vasbygade/Otto Busses Vej, København, hvor han låste bilens døre og under den i situationen liggende trussel om vold tvang hende til at sutte på hans lem og gennemføre samleje med hende.

5.

Frihedsberøvelse og voldtægt efter straffelovens § 261. stk. 1. og § 216, stk. 1. nr. 1. til dels jf. § 225.

ved den 8. februar 2015 i tidsrummet mellem ca. kl. 02.20 og kl. 03.30 at have berøvet E friheden og ved vold eller trussel om vold at have tvunget sig samleje og andet seksuelt forhold end samleje med hende, idet tiltalte ud for Svendborggade 1, København, greb fat om E og tvang hende ind i en bil, hvorefter han med E i bilen kørte til Mindelunden i Hellerup, hvor han under den i situationen liggende trussel om vold og under trusler om at ville slå hende ihjel tvang hende til at tåle, at han slikkede hendes kønsdele, befølte hende inden for og udenpå kønsdelene, gennemførte samleje med hende, beordrede hende til at sutte på og manipulere hans lem, ligesom han gned sit lem op ad hendes kønsdel.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at tiltalte idømmes forvaring, jf. straffelovens § 70, stk. 2.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1, 2 og 6, jf. § 32, stk. 1, jf. stk. 2, udvises med indrejseforbud gældende for bestandig.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært rettens mildeste dom.

Tiltalte har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

A har i henhold til opgørelse af 28. september 2015 nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 25.000 kr. i erstatning samt renter en måned fra kravets fremsættelse i retten. Beløbet er opgjort således:

Godtgørelse i medfør af EAL § 26 I alt	25.000 kr. 25.000 kr.
--	--------------------------

Der er taget forbehold for at søge erstatning for udgifter til psykolog.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravets størrelse.

B har i henhold til opgørelse af 30. september 2015 nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 175.077,00 kr. i erstatning med **til** læg af renter. Beløbet er opgjort således:

Andet tab	4.507,00 kr.
Tabt arbejdsfortjeneste	51.000,00 kr.
Godtgørelse for svie og smerte	19.570,00 kr.
Tort	100.000,00 kr.
I alt	175.077,00 kr.

Der er taget forbehold for yderligere erstatning, herunder for varigt men, erhvervsevnetab og yderligere udgifter til psykologbistand.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravets størrelse.

C har i henhold til opgørelse af 29. september 2015 nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 33.828,00 kr. i erstatning samt renter en måned fra kravets fremsættelse i retten. Beløbet er opgjort således:

Andet tab	3.828,00 kr.
Godtgørelse i medfør af EAL § 26	30.000,00 kr.

Der er taget forbehold for yderligere erstatning.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravets størrelse.

D har i henhold til opgørelse af 28. september 2015 nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 76.395,00 kr. i erstatning med renter en måned fra kravets fremsættelse i retten. Beløbet er opgjort således:

Andet tab	
Godtgørelse i medfør af EAL § 26 Psykologbistand	4.800,00 kr.
	70.000,00 kr.
	1.595,00 kr.
I alt	76.395,00 kr.

Der er taget forbehold for yderligere erstatning.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravets størrelse.

E har i henhold til opgørelse af 28. september 2015 ned lagt påstand om, at tiltalte skal betale 86.770,00 kr. i erstatning med renter en måned fra kravets fremsættelse i retten. Beløbet er opgjort således:

Andet tab	6.700,00 kr.
Svie og smerte	10.070,00 kr.
Godtgørelse i medfør af EAL § 26	70.000,00 kr.
I alt	<u>86.770,00 kr.</u>

Der er taget forbehold for yderligere erstatning, herunder blandt andet for tabt arbejdsfortjeneste og udgifter til psykolog.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravets størrelse.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af vidnerne A, ..., politibetjent Musa Turan, B, ..., C, D, politibetjent Tonny Jarner Møbius, E, ..., ..., ... og tiltalte T

Vidnet **T** har afgivet følgende forklaring som gengivet i retsbo gen:

"Vidnet forklarede, at hun den 7. juli 2014 var på arbejde i Tivoli. Hun fik fri kl. 01.00 og sad bagefter og snakkede med en kollega, indtil hun tog hjem. Hun havde drukket en enkelt øl. Hun cyklede hjem, hvilket hun altid gør. Hun boede på Hvidovre Hospitals Kollegium. Det er en tur på 9 Y2 km. Hun har aldrig haft problemer og følte sig sikker på sin cykel, uanset om det var om dagen eller kl. 03.00. Hun havde ikke høretelefoner med musik i ørene, da hun gerne ville følge med i trafikken. Da hun nåede til Toftegaards Plads, lagde hun mærke til lyden fra en bil. Motoren havde en tikkende lyd. Nogen gange forsvandt lyden, som om bilen var drejet af, men den kom til bage. Ved krydset ved Kvickly på Hvidovrevej så hun bilen stoppe for rødt lys. Hun holdt sig et stykke bag bilen, da der blev grønt, fordi hun ikke ville køre helt op til den på grund af utryghed. Hun skrev i en sms til en af sine venner, at hun følte, at en bil fulgte efter hende. Hun cyklede ned af stien ved boligblokkene. Pludselig var bilen med den samme motorlyd bag hende igen. Det var en mørk eller mørkelilla bil. Hun ved ikke, om bilen havde to-

nede ruder. Den kørte tæt op på siden af hende. Hun kørte langs kantstenen. Bilen kørte ind i hende og "puffede" til hende. Hun ramte kantstenen og sprang af cyklen og løb fra stedet, mens hun råbte på hjælp. Hun vidste ikke, hvor mange personer, der var i bilen og tænkte, at der måske var flere, og at en ville løbe efter hende og vælte hende. Hun nåede at forestille sig det værste. Hun fornemmede ikke, om der var nogen efter hende. Bilen havde kørt efter hende i 20 minutter. Hun løb frem mod nogle boligblokke. Hun ringede på en dør og skreg om hjælp. Hun råbte, at der var en efter hende. Hun blev lukket ind i opgangen af en far og søn. Hun kom ind i deres lejlighed, og de spurgte hende, hvad der var sket. Hun fortalte, hvad der var sket. Hun havde tabt sin cykelhjelme og sko undervejs. Faren og sønnen gik ned og hentede hendes cykel og ting. De ringede til politiet, vistnok fra hendes telefon. Politiet kom til stede, og hun talte med en betjent, men hun følte ikke, at han troede på hende. Betjenten ville ikke lytte, når hun sagde, at hun var blevet forfulgt. Den anden betjent kaldte over radioen og sagde, at føreren af bilen gerne ville sige undskyld til hende. Hun accepterede dette og gik med betjenten ned til bilen. Bilen stod ved tre kampesten.

Forevist ekstrakt 1, side 71,72 og 73, fotos, forklarede vidnet, at bilen holdt ved kantstenen, da hun kom ned fra lejligheden.

Vidnet forklarede, at føreren sagde undskyld, og at han ikke ville forskrække hende, og at han var gift og havde tre børn og ledte efter motorvejen. Hun undrede sig herover og tænkte, at så skulle han da ikke køre efter en på cykel. Det var som om hans familieliv skulle godtgøre, at han ikke ville hende noget ondt. Føreren virkede meget stille og var rimelig rolig. Han var sort og ikke særlig høj. Hun tog imod undskyldningen.

Udspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at det var mørkt, men nok skyfrit. På Toftegårds Plads var der en del andre biler, men på det lange stykke ad Vigerslev Alle, var der vist ikke andre biler, der passerede hende. Hun hørte bilen med den særlige motorlyd skiftevis bag og foran sig. Hun kørte på cykelstien. Der var belysning hele vejen, men hun kan ikke huske præcis hvor på strækningen, hun så bilen. Det var ved Baunagervej, at hun lagde mærke til, at bilen blev ved med at være der. Bilen kørte ved siden af hende flere gange. Hun turde ikke kigge ind i bilen. Hun tænkte slet ikke på at tage nummerpladen, fordi hun bare ville hjem. Hun kan ikke sige, hvilket bilmærke det var. Hun er på grund af bilens motorlyd helt sikker på, at det var den samme bil, der havde kørt efter hende. Da bilen kørte ind i hende, kørte den omkring 15-16 km/t. Det var ikke bilens sidespejl, der ramte hende. Hun mener, at det var det forreste af bilen, der ramte hende.

Hun er ikke sikker på, hvad politiet sagde til hende vedrørende tiltalte, da de et stykke tid efter episoden ringede til hende, men hun mener, at de sagde noget i retning af, at de havde anholdt en person, som de mistænkte for at have voldtaget tre andre piger.

Udspurgt af bistandsadvokaten forklarede vidnet, at hun stadig cykler. Hun prøvede efterfølgende at arbejde episoden væk. Hun havde mange lukkevagter på arbejdet. Hun frygtede for sit liv, hver gang hun cyklede hjem. Hun var først sygemeldt i en måned, gik så på arbejde og var derefter igen sygemeldt en måned. Hun begyndte også at klæde sig, så hun lignede en dreng. Der gik et stykke tid efter episoden, før hun begyndte hos psykologen."

Vidnet ... har afgivet følgende forklaring som gengivet i retsbogen:

"Vidnet forklarede, at han den 7. juli 2014 havde besøg af sin søn. Der var en pige, som ringede på døren og ville have hjælp. De åbnede døren, og hun kom op til dem på 2. sal. De forsøgte at hjælpe og berolige hende. Pigen var barfodet, meget træt og udmattet. Hun var i en choktilstand. Pigen græd rigtigt meget. Pigen fortalte, at der var nogen, der havde fulgt efter hende i en bil over en længere strækning. Pigen var faldet af cyklen og var løbet væk. Pigens ting lå på parkeringspladsen ved cyklen. Han og hans søn gik ned og fandt hendes cykel og personlige ting og tog det med op. På stedet holdt en bil, der sad fast på en vejkant.

Forevist ekstrakt 1, side 71, 72 og 73, fotos, forklarede vidnet, at bilen sad fast på en høj kantsten, hvor vejen drejer.

Vidnet og hans søn så bilisten, og sønnen talte med denne. Det var hans søn, der kontaktede politiet.

Udspurgt af forsvareren, forklarede vidnet, at han talte med pigen. Han har boet i Danmark i 40 år og taler dansk. Når han i retten har ønsket tolk, er det fordi han ikke før har været i retten og kan blive usikker.

Foreholdt ekstrakt 7, side 3, 1. afsnit, forklarede vidnet, at han stod ved døren med sin søn og hustru. Hans søn gik først ned på gaden og efterfølgende gik han selv ned. Pigen blev i lejligheden sammen med hans datter, hustru og en nabo. Han talte ikke selv ret meget med pigen."

Vidnet **politibetjent Musa Turan** har afgivet følgende forklaring som gengivet i retsbogen:

"Vidnet forklarede, at han den 7. juli 2014 kørte beredskabspatrulje med en kollega. De var i uniform og kørte i politibil. De fik en melding om et mindre færdselsuheld mellem en bil og en cyklist, men meldingen var ikke helt tydelig. En kvindelig cyklist skulle have søgt tilflugt i området hos en beboer. De vidste, at der var to parter. Da de ankom, var det kun var føreren af køretøjet, der var på stedet. Førerens køretøj hang fast på en skrænt, og den kunne ikke køre videre.

Foreholdt ekstrakt 1, side 72, foto, forklarede vidnet, at det var den skrænt.

Kørebanen er til venstre og forhøjningen er mellem vejen og parkeringspladsen.

Vidnet mener, at føreren stod uden for køretøjet. Hans kollega talte kort med føreren. Han kan ikke huske, hvad der blev sagt. Føreren virkede meget rolig og sagde gentagne gange, at det ikke var med vilje, at han kørte ind i cyklisten. Vidnet fik at vide, at cyklisten var i en lejlighed, og han tog kontakt til hende der. Cyklisten forklarede, at et køretøj var fulgt efter hende, og at hun havde lagt mærke til det fra Valby. Køretøjet havde kørt tæt op af hende og påkørt hende, hvorefter hun var hoppet af cyklen og løbet fra stedet. Han kan ikke huske, om cyklisten sagde, hvad hun fornemmede i forbindelse med, at bilen kørte efter hende. Cyklisten var chokeret, græd og var meget oprevet. Han kan ikke huske, om han så en SMS på cyklistens telefon, men det kan godt være. Han skønnede cyklisten troværdig. Han troede på, at cyklisten var blevet forfulgt. Hans kollega foretog afhøringen af føreren. Han kontaktede sin kollega, og de kom frem til den konklusion, at det var et uheld. Hans kollega sagde til ham, at han skulle spørge cyklisten, om hun ville tale med føreren, der gerne ville give hende en undskyldning. Føreren havde forklaret, at han ikke var kendt i lokalområdet og var forvirret over vejene. Føreren forklarede også, at han cirkulerede rundt i området for at finde motorvejen til Nordsjælland, hvor han boede. De mente, at der ikke var noget, som indikerede, at det ikke skulle være sådan som forklaret af føreren. Føreren mødtes med cyklisten, og han sagde undskyld flere gange, og at han ikke ville hende noget ondt, og at han var gift og havde børn. Vidnet tænkte ikke nærmere over, at føreren fortalte dette.

Foreholdt ekstrakt 1, side 74, afhøringsrapport vedrørende telefonisk afhøring af vidnet den 7. marts 2015, forklarede vidnet, at han godt kan have forklaret således. Der var en del vejarbejde på det tidspunkt.

Udspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at hvis føreren var kørt lige ud ad Rosenhøj, kunne han være kommet på motorvejen.

Vidnet tjekkede føreren og cyklisten i kriminalregisteret, hvor begge var ukendte. Det var føreren, der bragte det med at sige undskyld op. Vidnet tror ikke, at de nævnte over for føreren, om han havde villet cyklisten noget ondt. Føreren nævnte selv det med sin ægtefælle og børn. Han kan ikke huske, om kollegaen nævnte for føreren, at cyklisten havde følt sig forfulgt af ham. Han tænkte på intet tidspunkt, at føreren havde haft ondt i sinde. Han og kollegaen drøftede sagen, og der var ikke noget, der gav dem anledning til at tro, at føreren havde villet cyklisten noget ondt."

Vidnet **B** har afgivet følgende forklaring som gengivet i retsbogen:

"Vidnet forklarede, at hun den 4. oktober 2014 om aftenen var sammen med sin kæreste hos kærestens ven. De hyggede og skulle videre i byen. De havde drukket. Vidnet havde en kontrovers med sin kæreste og ville derfor ikke med i byen. Kæresten og hans ven tog en taxa, og hendes kæreste prøvede at få hende til at tage med, men hun ville ikke. Da de to andre var taget afsted, ville hun tage bussen hjem. Hun havde ingen kontanter på sig til en taxa.

Vennen boede på Emdrupvej, og hun var ikke kendt i området. Hun skulle

til Nørrebro. Hun ledte efter et busstoppested. Hun gik ned ad Emdrupvej og drejede til højre, fordi det blev meget mørkt. Hun ved ikke, hvad vejen hed der. Der var et gangareal og græs. Hun satte sig og røg en cigaret. Klokken var mellem 00.00-01.00. Der gik en ung pige forbi, og hun følte sig derfor ikke utryk. Hun gik herefter ned af en villavej. Det var nattet mørkt. Pludselig kom der en person bagfra og lagde en hånd over hendes mund. Hun husker det som en omfavelse bagfra. Hun blev trukket tilbage mod en mørk bil. Hun sagde: "Nej, lad være". Bagdøren blev åbnet, og hun blev gelejdet ind på bagsædet med overkroppen først. Hun tog fra på bilen for at kæmpe imod. Hun var chokeret. Døren blev lukket, og manden gik op foran og satte

sig ind på forsædet. Hun kan huske, at hun åbnede bagdøren igen, men han lukkede den i. Hun satte sig ind på midten af bagsædet. Bilen begyndte at køre. Hun talte meget og gav ham sin taske og telefon for at "købe" sig ud af situationen. Vidnet kan ikke huske, hvad hun sagde, men hun ville gerne ud af situationen. Hun vidste godt, hvad der skulle ske. Hun sad oprejst. Hun kiggede i bakspejlet, men hun registrerede ikke føreren. Hun kunne se, at det var en mørk mand, og høre, at han havde accent. De kørte et stykke tid, hvorefter han stoppede på en villavej. Hendes fornemmelse var, at de havde kørt i ca. fem minutter. Han steg ud fra førersædet og satte sig om til hende. Han fik hende ned på alle fire, hev hendes kjole op og prøvede at tage hendes strømpebukser og trusser af. Hun råbte "nej", men hjalp ham med strømpebukseme og trusseme, fordi hun alligevel ikke kunne komme ud af det. Tøjet sad helt nede om knæene. Hun gjorde modstand og skreg op. Han trængte ind i hende vaginalt bagfra og lavede samlejebevægelser. Hendes tidsfornemmelse var væk. Alt føltes som et øjeblik. Hun havde skreget hele tiden, men hun stoppede på et tidspunkt med at skrig og var helt stille. Han stoppede pludselig. Hun så ikke, om han anvendte prævention. Da han trak sig ud, kom de op at sidde. Han trak det ene af bagsædets ryglæn ned og gelejdede hendes fødder ind i bagagerummet. Hun kæmpede ikke imod og var helt lammet. Da hun var halvt inde i bagagerummet, tryglede hun ham om at lade være. Han lukkede til bagagerummet, og hun lå i fosterstilling. Der var helt mørkt. Bilen begyndte at køre. Hun forsøgte igen at tale sig ud af situationen. Hun prøvede, om hun kunne bestikke sig ud af situationen, da det for hende var et spørgsmål om, hvorvidt hun skulle dø. Hun spurgte ham, om hun skulle hæve nogle penge, eller om de kunne hente penge hos hendes mor. Han sagde, at de måske godt kunne stoppe og hæve penge. Hun kom i tanke om, at hun ikke havde sit kreditkort med. Han spurgte, hvor hendes mor boede. Hun sagde bare, at hendes mor boede på Sjælland, idet hun ikke ønskede sin mor rodet ind i det. Han sagde, at der ikke ville ske hende noget dårligt, hvis hun gjorde, som han sagde. Han sagde, at han bare ville have sex med hende. Hun spurgte, om han ville sætte hende af på Nørrebro. Han

sagde, at han først skulle ordne noget, og derefter ville han sætte hende af.

Da hun snakkede videre, sagde han, at hun skulle holde kæft, og det gjorde hun. Hun har en fornemmelse af, at hun lå i bagagerummet i 20-30 minutter. Bilen stoppede, men hun ved ikke, hvor de var henne. Da hun kom ud fra bagagerummet, så hun nogle bygninger, en slags trelænget gård, og for enden af bygningerne var der en vej. Det virkede som om de var langt fra København. Han åbnede bagagerummet og gelejdede hende ud. Det var rart at komme ud. Hun blev igen sat ind på bagsædet, og han lagde hende i samme stilling som før. Hun trak selv trusser og strømpebukser ned, fordi hun tænkte, at nu skulle det bare overstås. Han trængte ind i hende vaginallyt og lavede samlejebevægelser. Hun prøvede at gøre det godt for ham, så det kunne blive overstået. Hun stønnede også for, at han skulle blive færdig. Hun ved ikke, hvor længe det stod på. Han trak sig derefter ud og trængte ind i hende analt. Han sagde i den forbindelse noget til hende, men det ønsker hun ikke at gengive. Hun ved ikke, om han fik udløsning. Hun registrerede, efter at han havde trukket sig ud nogle bevægelser bag sig, og hun hørte noget knitre, men så ikke hvad det var. Det kunne godt have været en plastikpose. Hun ville ikke se på ham. Hun så ikke, at han rakte ud efter noget. Hun ved ikke, om han brugte kondom. Hun havde løjet og sagt, at hun ikke brugte prævention, fordi hun prøvede at blive gravid med sin kæreste. Hun tiggede ham om, at hun måtte blive på bagsædet, fordi hun ikke ville ned i bagagerummet igen. Han gik med til dette mod, at hun ikke kiggede ud af vinduet eller på ham. Hun gjorde præcist, som han sagde. De kørte fra stedet. Hun lagde ikke mærke til noget på strækningen. Hun havde mistet sin ene støvle. Hun spurgte ham vistnok under kørslen, om hun måtte få sine ting. Han rakte hende hendes sygesikringsbevis. Bilen standsede, og han hev hende ud og sagde, at hun skulle lægge sig med hovedet ned og ikke kigge op. Han satte sig ind i bilen og kørte fra stedet. Et par sekunder efter at bilen var kørt, rejste hun sig op og løb fra stedet, alt imens hun græd og skreg. Hun løb over på den anden side af vejen, hvor hun så en stor bygning med et gårdareal. Hun ville gemme sig der. Hun mødte to vagter med hunde. De ringede efter politiet.

Forespurgt hvordan gerningsmanden så ud forklarede vidnet, at han var mørk, havde rundt, babyagtigt ansigt, var ung, ikke synderlig høj og var spinkel. Han var ikke en muskuløs fyr. Han var højere end hun er, og hun er ca. 165 cm men lavere end hendes kæreste, der er 183 cm. Hun kan huske, at hun forklarede, at han havde et nordafrikansk udseende, og at han ikke var dansk. Det var bevidst, at hun ikke kiggede så meget på ham. Han sagde til hende, at han var 18 år. Det tænkte hun ikke videre over. Hun er selv 25 år, og hun mener, at han sagtens kunne være 18 år, men han kunne også være omkring hendes alder. Han talte Nørrebro-gebrokkent dansk. Hun kan ikke huske, om hans stemme var mørk eller lys. Bilen var en mørk personbil, men ikke en stationcar. Bilens bagagerum var lavere end førerhuset. Der var noget filt-lignende stof i bagagerummet. Hun kan ikke huske, om betrækket i bilen var mørkt eller lyst eller af læder eller stof. Hun registrerede ikke, om der var beskidt i bilen. Da hun skulle ud af bagagerummet, var der en lille kant, som hun skulle over. På bagsædet var en slags forhøjning med snore.

Foreholdt ekstrakt 2, side 115, forklarede vidnet, at hun den 3. december 2014 blev afhørt af politiet på Bellahøj. Hun har ikke brugt ordene batchback eller sedan, som hun ikke ved hvad er.

Foreholdt ekstrakt 2, side 118, rapport af 24. februar 2015, forklarede vidnet, at hun har forklaret således om bilsæderne.

Foreholdt ekstrakt 2, side 119, 3. afsnit, forklarede vidnet, at hun ikke kan huske, hvad hun har forklaret.

Vidnet forklarede, at hun af skader havde fået en rift eller blødning i ansigtet. Hun husker ikke, om hun havde mærker eller andet på kroppen.

Foreholdt ekstrakt 2, side 146, forklarede vidnet, at hun ikke ved præcist, hvordan skaderne er opstået. Det var først på hospitalet, at hun fik at vide, at der var skader. Hun kan ikke udelukke, at skaden ved munden er opstået, da han tog hende om munden.

Hun kan ikke huske, om hendes tøj gik i stykker. Da hun blev spurgt om sæden på hendes tøj første gang, kan hun ikke huske, hvad hun svarede, men hun kan godt have svaret, at det var fra hendes kæreste. De var vist sammen samme dag. Hun er ikke sikker på, at tøjet var rent, da hun tog det på den dag.

Foreholdt ekstrakt 2, side 123, afhøring af 22. marts 2015, forklarede vidnet, at hun godt kan have forklaret således.

Udspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at hun ikke lægger sit vasketøj sammen med andres vasketøj.

Foreholdt ekstrakt 2, side 217, forklarede vidnet, at hun bor i lejlighed.

Foreholdt ekstrakt 2, side 101, 108 og 116, forklarede vidnet, at hun godt kan have givet disse signalement af gerningsmanden.

Foreholdt ekstrakt 2, side 108, 2. afsnit, forklarede vidnet, at hun har forklaret således.

Foreholdt ekstrakt 2, side 109, 4. afsnit, forklarede vidnet, at hun måske har forklaret således, men hun kan i dag ikke huske, om gerningsmanden sagde sådan.

Foreholdt ekstrakt 2, side 112, 2. og 5. afsnit, forklarede vidnet, at gerningsmanden sagde sådan til hende.

Forevist ekstrakt 6, side 683 og 723, fotos af tiltaltes bil, forklarede vidnet,

at det er en bil af den type og farve, som gerningsmanden kørte i. Hun kan ikke sige præcist, at det var den bil.

Udspurgt af bistandsadvokaten, forklarede vidnet, at hun ikke fik sin taske med, og at læbestiften og concealeren lå i tasken sammen med hendes nøgler, og hun efterfølgende var bange for, at han ville opsøge hende på adressen, hvorfor hun fik udskiftet låsene. Hendes jakke, kjole, strømpebukser og trusser er konfiskeret af politiet. Hun har gået til psykolog. Hun var kommet hjem efter længere udlandsophold og skulle starte på studie i februar. Hun har erfaring som receptionist. Det skete er årsag til, at hun endnu ikke er i arbejde."

Vidnet ... har afgivet følgende forklaring som gengivet i retsbogen:

"Vidnet forklarede, at han den pågældende dag arbejdede som såkaldt pladsmand i Stark. Han stod sammen med vagtmanden og snakkede, da de hørte noget pusle og stønne. Han kan ikke huske, hvad klokken var, men det var om natten. Han tænkte, at der foregik et eller andet. Han gik ud af porten, der var ikke låst denne nat. Vagten gik den anden vej. Da han kom ud af porten, så han en lille skikkelse, der løb ind på pladsen. Han løb efter og troede, at det måske var nogen, der ville lave sjov. Han gik gennem en sti og ud på den store parkeringsplads, der var oplyst. Han så en pige, der havde fart på. Pigen fik da øje på vagten, og hun tøvede lidt og drejede omkring, og så på vidnet. Hun begyndte at skride. Hun tog et par skridt tilbage. Hun stod bare og kiggede på dem. Han bad hende slappe af og spurgte, hvad der var sket. Hun sagde, at hun var blevet voldtaget. Hun var skræmt og rædselsslagen. Han har aldrig oplevet nogen være så skræmt. Han talte hende til ro og viste hende over i skuret, hvor der er vinduer overalt, så hun kunne have overblik og føle sig sikker. Hun kunne også låse døren. Han bad vagten ringe til politiet og gik tilbage til pigen i skuret, hvor han påbegyndte psykologisk førstehjælp af pigen. Pigen havde et blåt mærke i ansigtet og huller i strømpebukserne. Han talte hende til ro, gav hende en Cola og spurgte, om hun røg. Han sagde også, at politiet var på vej. Han pressede lidt på for at få hende til at fortælle, hvad der var sket, så hun ikke glemte det. Hun fortalte ham, at hun havde været i byen og havde diskuteret med kæresten. Hun havde valgt at gå hjem ad en mørk vej. Hun blev taget bagfra af en person, tvunget ind i en bil og lagt ned i et bagagerum. Bilisten kørte herefter rundt, og derefter blev hun voldtaget. Hun vidste ikke, hvor lang tid, der var gået. Hun sagde også, at hun havde været dum, fordi hun var gået den vej, samt at hun var bekymret for kærestens og familiens reaktion. Han gav hende et kram og trøstede hende. Hun virkede meget troværdig. Han var skeptisk i kort tid på grund af det, hun havde fortalt om skænderiet med kæresten, men hendes blik i øjnene sagde alt. Fra de så hende første gang, og til de ringede til politiet, gik der højst tre minutter.

Foreholdt ekstrakt 2, side 83, forklarede vidnet, at det anførte anmeldelses-

tidspunkt passer meget godt.

Foreholdt af forsvareren ekstrakt 2, side 210 og frem, forklarede vidnet, at han godt kan have sagt, at han hørte to personer stønne. Det lød ikke, som om en person blev overfaldet.

Foreholdt ekstrakt 2, side 211, 3. afsnit, 5. og 6. linie, forklarede vidnet, at han har forklaret således til politiet. Pigen fortalte ham, at hun havde været så rædselsslagen, at hun havde valgt at føje manden, og at hun ikke havde nogen kampgejst og derfor gav op.

Foreholdt ekstrakt 2, side 211, 2. afsnit, 3. linie midt i, forklarede vidnet, at han har forklaret således om pigens skader. Det er rigtigt, at hun havde disse skader."

Vidnet C har afgivet følgende forklaring som gengivet i retsbogen:

"Vidnet forklarede, at hun den pågældende aften havde været i byen med nogle venner, både piger og drenge. De havde fået noget at drikke. Hun var ikke fuld. Hun fulgte to venner hjem, en pige og en dreng. Hun bor i ... Da hun kom hjem, stod hun foran sin opgang og røg en cigaret. Hun så en mand komme gående hen mod hende. Hun tænkte, at han måske bare ville låne en lighter. Hun lagde mærke til, at han gik hurtigt og tænkte, at der var et eller andet helt galt. Han stillede sig på hendes venstre side og lagde sin hånd om hendes mund. Hun kan ikke huske, hvilken hånd han brugte. Han tog også om hendes arm. Han sagde noget i retning af, at hvis hun ikke fulgte med, ville han slå hende ihjel. Hun fulgte med, fordi hun ikke kunne andet. Hun tænkte på, hvor han mon førte hende hen. ... er en lille gade. Da de kom til hjørnet af ..., truede han hende til at sætte sig ind på bagsædet af sin bil via døren bag førersædet. Hun følte, at hun var med i en dårlig film. Hun satte sig kun ind, fordi hun blev truet. Manden satte sig ind på forsædet. Han sagde, at hun skulle give ham sin telefon. Hun havde ikke sin telefon med, men kun nøgler. Hun sagde, at hun ikke havde nogen telefon på sig. Han sagde igen, at hun skulle give ham sin telefon. Hun sagde, at han kunne tjekke hendes lommer. Han startede bilen, og hun tænkte, at hvis hun ikke kom ud nu, var det ikke til at vide, hvad der ville ske. Hun så sit snit til at åbne bagdøren og kom ud. Hun løb mellem de parkerede biler og hen til opgangen. Hun så, at han kørte efter hende i bilen. Hun løb op og ringede på sin mors dør, og moderen ringede til politiet.

Manden var en ung, afrikansk udseende mand, 25-30 år, lidt højere end hende, måske 180 cm, normal af bygning, pænt klædt med mørkjakke og lignende en, der kunne bo på Østerbro, havde kort hår og havde ikke skæg. Han var sort. Hun kan ikke huske, om politiet spurgte, om hun kunne genkende ham. Manden talte til hende på dansk, og hun kunne tydeligt forstå ham. Han sagde ikke meget.

Foreholdt ekstrakt 3, side 268, afsnit 1, sidste linie i beskrivelsen, forklarede vidnet, at hun godt kan have sagt til politiet, at hun var i tvivl om, hvorvidt hun ville kunne genkende ham.

Hun gennemgik en fotomappe hos politiet, og hun kunne genkende en mand. Hun var ikke 100% sikker, men dog ret sikker. Hun udpegede manden på foto nr. 9.

Mandens bil var mørk, og den var ret rummelig indvendig. Der var en grå barneautostol på forsædet. Hun mener, at hun til politiet beskrev den som en stationcar, men hun har ikke forstand på biler, og nævnte stationcar for at beskrive rummeligheden. Det undrede hende, at bilen var meget ren, når der åbenbart var børn, der kørte i den. Hun tror, at den havde læderindtræk. Hun kan ikke huske, om det var mørkt eller lyst.

Foreholdt ekstrakt 6, side 723 og 725, foto af tiltaltes bil, forklarede vidnet, at det sagtens kunne være en sådan bil. Hun kan ikke sige, om det var den pågældende bil.

Foreholdt ekstrakt 6, side 689, billeder af autostole, forklarede vidnet, at det var en barnestol som den i midten. Det ligner den, der var i bilen.

Udspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at hun kunne mærke, at sæderne havde læderindtræk. Vidnet kunne mærke, at det nok ikke var stof.

Foreholdt ekstrakt 3, side 274, 2. afsnit, afhøring af 26. februar 2015, forklarede vidnet, at hun rykkede sig, nærmest gled, på sædet og derfor havde hun den fornemmelse af, at det var læderindtræk. Det var medvirkende til, at hun kunne komme hurtigt ud.

Foreholdt ekstrakt 6, side 731 sammenholdt med side 747, forklarede vidnet, at det er stofbetræk på billedet. Det kan meget vel have været glat stofbetræk i bilen og ikke læder.

Ved fotokonfrontationen gik der lidt tid, inden hun sagde noget, men det føltes ikke som 10 minutter. Hun så på fire sider, og så fandt hun den side, hvor der var et billede af en person, der lignede gerningsmanden mest. Hun ville ikke udtale sig, før hun følte sig sikker nok.

Udspurgt af bistandsadvokaten forklarede vidnet, at i den første lange tid efter episoden kunne hun ikke gå ned på gaden alene. Hun har gået til psykolog, og det har hjulpet. I et halvt år blev hun kørt til og fra arbejde. Hun bliver meget nemt forskrækket, hvis der kommer nogen ind eller går nogen udenfor."

Vidnet **D** har afgivet følgende forklaring som gengivet i rets-

bogen:

"Vidnet forklarede, at hun havde været til indflytterfest i Haraldsgade med en veninde fra Højskolen. Der var både drenge og piger til stede. Hun havde drukket vodka. Hun var påvirket, men rimelig fattet. Omkring kl. 04.15 ville hun hjem. Veninden skulle tage metroen hjem til vidnets kæreste, hvor hun skulle sove, og vidnet skulle selv cykle hjem til kæresten. Vidnet bekræftede, at veninden hedder ..., og det var ..., der sendte hende en sms, som hun ikke så, da hendes telefon var gået ud. Hun gik hen til sin cykel, men cykelnøglen knækkede i låsen. Hun gik om bag bygningen i Haraldsgade og ville sætte sig ned for at tænke over, om hun skulle tage en taxa hjem, eller hvad hun skulle gøre. Uden gps kunne hun ikke finde ud til sin kæreste, og derfor ville hun køre hjem til sig selv. Hun boede i Sundbyvester på Amager. Hun sad på en blomsterkasse, da der kom en person bagfra. Personen sagde, at en pige på hendes alder ikke burde være alene ude på dette tidspunkt af døgnet. Han spurgte, hvad hun lavede derude. Hun sagde, at hendes nøgle var knækket, og hun ville finde ud af, hvordan hun kom hjem. Han spurgte, hvor hun boede. Hun fortalte, at hun boede på Amager. Han sagde, at han skulle på arbejde og den samme vej, så han kunne køre hende hjem. Hun sagde ja. De gik hen til hans bil, der holdt i samme gade. De gik ikke langt. Hun tror, at motoren var slukket. Hun satte sig ind bag førersædet, men hun lagde ikke mærke til, om det var manden, der åbnede døren. Hun kan ikke beskrive ruten, men hun syntes, at de kørte langt. Hun syntes, at de skulle køre over Langebro eller Knippelsbro og mente, at de kørte for længe rundt i byen. Hun spurgte, hvor de var på vej hen. Manden fortalte, at han skulle finde en tankstation. De passerede en tankstation, og hun spurgte, hvorfor de ikke kørte ind. Hun fik fornemmelsen af, at der var noget helt galt og bad om at blive sat af. Hun tilbød ham også penge. Manden svarede ikke. Hun var efterfølgende med politiet ude og vise stedet, og de kørte forbi den tankstation i Sydhavnen, som manden kørte forbi. De kom ind på et øde område, hvor manden parkerede bilen efter først at have lavet en lille vending. Han holdt ikke helt ude ved vejen og heller ikke helt i den anden ende af området. Han stoppede bilen, og hun gik i panik. Manden havde låst bil dørene, mens de kørte. Hun ved ikke, hvordan han gjorde det. Hun spurgte ham, hvad han ville have. Han svarede ikke på det. Hun tilbød ham igen penge. Han svarede, at det ikke var, hvad han ville have. Hun rykkede sig helt op af sideruden for at beskytte sig. Han kravlede mellem forsæderne om til hende. Hun bad ham lukke hende ud. Hun hamrede på ruden. Hun vidste godt, at ingen ville kunne høre hende. Han sagde til hende i en meget bestemt tone, at hun skulle lade være. Hun spurgte igen, hvad han ville have. Han sagde, at hun bare skulle gøre en ting for ham. Han ville have oralsex, og hun sagde, at det gjorde hun ikke. Han trak sine bukser ned. På det tidspunkt spurgte hun ham, om han så ville lukke hende ud bagefter. Derefter gav hun ham oralsex. Hun har ingen fornemmelse af tiden. Han fik ikke udløsning. Hun sagde efterfølgende, at han så skulle lukke hende ud. Hun græd hele tiden. Hun sagde, at han havde lovet hende, at han ville lukke hende ud. Manden sagde, at hun skulle gøre en ting mere. Hun vidste ikke længere,

hvad der skulle ske. Vidnet "lukkede sig ude" af sin egen krop. Han sagde, at hun skulle tage sine bukser af, og hun sagde, at det ville hun ikke. Hun mener, at det var ham, der trak hendes bukser af. Derefter trængte han ind i hende. Hun tror, at han havde kondom på, som han havde taget fra handske rummet, og hun mener, at han tog det på omme på forsædet. Hun kan huske, at han bagefter smed noget ud af vinduet. Hun sad stadig det samme sted i bilen. Det var ham, der styrede hende. Hun lå på lyggen. Han stoppede, og hun tror, at det var fordi hun råbte og var panisk. Hun trak sine bukser op. Han sprang om på førersædet og spurgte helt koldt, om han skulle køre hende hjem. Hun sagde, at han skulle lukke hende ud, hvilket han gjorde og kørte fra stedet. Hun stod lidt og tænkte på, hvor hun kom fra. Hun kom ud på en trafikeret vej og kom forbi tankstationen. Hun havde ikke nogen fornemmelse af, hvor langt hun gik. Hun så en betjent på motorcykel og gik over til ham. Hun sagde, at hun var blevet voldtaget. Hun ved ikke, hvad hun ellers sagde. Betjenten bad hende vise, hvor det var sket. De kom til et sted, hvor hun kunne genkende noget. Hun havde mistet sit halstørklæde og sine handsker. Hun tænkte, at hun måske havde glemt dem hos sin veninde.

Hun var på et tidspunkt til genafhøring hos politiet, hvor hun blev forevist et smykke og nogle handsker. Hun kunne se, at det var hendes handsker. Det var læderluffer.

Forevist ekstrakt 4, side 485, forklarede vidnet, at det er hendes luffer. Hun oplyste betjenten om, at det godt kunne være, at der stod hendes navn i dem.

Gerningsmanden var mørk, korthåret, højere end hende selv, måske godt 180 cm, afrikansk udseende, ca. 30 år, ikke helt spinkel, havde et lille hoved. Hun er efterhånden begyndt at glemme hans udseende. Hun husker ikke, om han havde skæg. Han talte gebrokkent dansk med accent.

Foreholdt ekstrakt 4, side 474, forklarede vidnet, at hun har forklaret således om hans udseende til politiet.

Hun fik forevist fotomapper med en masse billeder, men hun kunne ikke genkende nogen. Hun kunne udelukke mange, og hun var i tvivl ved nogle. Hun udpegede en eller to personer.

Foreholdt ekstrakt 4, side 489, rapport vedrørende fotokonfrontation, forklarede vidnet, at hun har forklaret således hos politiet.

Gerningsmandens bil var mørk, en nyere model, men hun har ikke så meget forstand på biler. Hos politiet så hun fotos af forskellige bilmodeller, men hun kunne ikke påvise modellen. Det var en firedørs bil med bagagerum. Indvendig var der grå stofsæder. Der var ingen børnesæder. Den var ganske ren og velholdt.

Forevist ekstrakt 6, side 725, forklarede vidnet, at det meget vel kunne være

den bil.

Foreholdt ekstrakt 4, side 432, konklusion, side 3, forklarede vidnet, at hun husker skaderne, og at der blev taget en dna prøve. Hun ved ikke, om skaderne stammede fra episoden.

Forevist ekstrakt 4, side 401, billeder, øverste og nederste billede, forklarede vidnet, at det var det sted, som hun foreviste politiet.

Udspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at hun ikke mener, at der hang en Wunderbaum i bilens forrude. Foreholdt ekstrakt 4, side 475, 9. linie fra neden, afhøringsrapport, forklarede vidnet, at hun har forklaret således til politiet.

Foreholdt ekstrakt 6, side 737, billede af tiltaltes bil indvendigt med en Wunderbaum hængende i forruden, forklarede vidnet, at det var sådan en, hun udtalte sig om. Hun mener ikke, at der hang en sådan i gerningsmandens bil.

Under voldtægten var dele af hendes krop nøgen og i berøring med bilens indtræk. Hun ved ikke, om hendes tårer løb ned på sæderne.

Foreholdt ekstrakt 4 side 475, forklarede vidnet, at hun ikke kender ordet "hatchback". Hun har forklaret om bilen, således som det er gengivet i rapporten. Hun så forskellige bilmodeller på computeren. Den der lignede mest, var hun meget i tvivl om.

Foreholdt ekstrakt 4, side 477, sidste afsnit, forklarede vidnet, at hun har forklaret således til politiet. Manden sagde "rolig nu". Han var en meget kold person. Hun tror, at han sagde det for at styre hende og ikke for at berolige hende.

Hun syntes, at det var mærkeligt, at manden ville køre hende hjem bagefter. Hun tror ikke, at han ville køre hende hjem for at gøre det godt igen. Hun havde oprigtigt troet, at han ville køre hende hjem, da han oprindeligt tilbød det bag bygningen i Haraldsgade. Hun begyndte først at sætte spørgsmålstegn ved det, da han ikke kørte mod Amager. Hun råbte og skreg af ham. Fra tankstationen og til det sted, hvor det skete, var der ikke langt. Hun har ingen fornemmelse af, hvor lang tid der gik, fra de kom til stedet, og til hun forlod stedet.

Foreholdt ekstrakt 4, side 475, forklarede vidnet, at hun i dag kun husker, at bilen blev låst på et tidspunkt, før de standsede.

Udspurgt af bistandsadvokaten forklarede vidnet, at hun stadig går til psykolog. Vidnet kan ikke fungere socialt. Hun kigger sig altid over skulderen, og hun går helst ikke ud, når det er mørkt..."

Vidnet **politibetjent Tonny Jarner Møbius** har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Vidnet forklarede, at han er politibetjent og gør tjeneste på Station City. Den 17. januar 2015 var han på arbejde. Han kørte patrulje. Der kom en melding fra centralen om, at en kollega havde antruffet en kvinde, der havde været udsat for voldtægt. Han var hurtigt fremme og så en kvinde ved motorcykelbetjenten. Kvinden var meget rystet og stod og dirrede. Kvinden havde svært ved at få ordene frem. Hun havde en tilknappet jakke og en trøje på og havde hævede øjne. Hun knugede sin taske tæt ind til kroppen. Det var hans indtryk, at hun havde grædt. Kvinden havde nogle aflejringer omkring læberne, der kunne være blod. Kvinden blev ikke skønnet beruset. Kvinden fortalte i brudstykker, hvad der var sket. De iførte hende en DNA dragt. Kvinden sagde, at hun havde fået et lift fra en mand på Østerbro. Det var hurtigt gået op for hende, at der var noget galt. Hun havde villet give ham penge, men det ville han ikke have. Han var kørt ud på en grusparke ringsplads, hvor han havde voldtaget hende. De afventede en hundepatrulje og kørte derefter en påvisningstur med kvinden, der viste dem frem **til** en grus-plads. De afspærrede området for at sikre spor. Han kender området, hvor folk søger tit ud, hvis de vil "forsvinde". Det er også kendt som et sted, hvor prostituerede og deres kunder tager hen. Han ved ikke, hvad der blev fundet derude. De fortsatte til Østerbro, hvor kvinden viste stedet, hvor hun var blevet samlet op af manden.

Udspurgt afforsvareren forklarede vidnet, at han ikke hørte noget om et kondom. Man afsøger altid gerningssteder for spor. Han ved ikke, om der kom noget ud af undersøgelsen."

Vidnet **E** har afgivet følgende forklaring som gengivet **i** retsbogen:

"Vidnet forklarede, at hun havde været på arbejde. Efter arbejde tog hun hen til sin mor. Klokken var næsten 00.30, da hun gik fra arbejdet. Hun og moderen hyggede sig. Hun drak ikke alkohol. Klokken ca. 02.00 gik hun hjem ad. Da hun kom hjem, satte hun sig på en bæk uden for døren og røg en cigaret og hørte musik **i** sine høretelefoner. Hun boede på daværende tidspunkt på krisecenter **i** Svendborggade på grund af uoverensstemmelser med sin kæreste. Hun havde på vejen hjem på Østerbrogade lagt mærke til en sort bil, der var standset ved et lukket solcenter og havde slukket motoren. Umiddelbart efter startede bilen igen og kørte forbi hende. Hun følte sig ikke utryk. Da hun havde sat sig, så hun den sorte bil komme kørende igen. Hun tænkte, at hun ville gå ind. På grund af musikken i ørerne, kunne hun ikke høre noget. Der kom pludselig en person bagfra og greb hende om øjnene og munden. Hun kunne ikke se noget. Personen havde handsker på. Hun kæmpede for at komme væk. Hendes taske røg fra hende. Hun kom op at stå, og hun prøvede at sparke ham, mens hun skreg. Hun rev hans hænder. Han sag-

de, at hun skulle tie stille, for ellers ville han slå hende ihjel. Hun blev ved med at skrike. Hans handske røg af. Han tyssede på hende, og hun røg ned på jorden. Bilen holdt oppe på fortovet. Han prøvede at få hende ned i bagagerummet, men hun kæmpede imod. Han hev hende i armen og satte hende ind på bagsædet af bilen bag passagersædet. Hendes taske lå på jorden. Han samlede hendes ting op. Hun hev i håndtaget for at komme ud, men døren var låst. Hun tænkte, om hun kunne komme ud via fordøren, men han var for tæt på. Hun græd og sagde, at han skulle lade være. Hun sagde, at hun ville give ham penge. Han sagde, at han ikke ville gøre hende noget. Manden sagde, at hun skulle tie stille og lægge sig ned. Hun lagde sig ned og græd. Han var meget hård i tonen og sagde, at hun skulle tie stille. Hun kiggede på et tidspunkt hurtigt op og så, at de var ved Svanemøllen Station. Hun kunne høre, at han kørte op ad en gmsvej. Han slukkede motoren. Manden gik om i bagagerummet og havde en hel pakke kondomer med, da han kom ind i bilen. Hun tror, at pakken var blålig. Han satte sig ved siden af hende. Hun var skræk-slagen. Der var helt stille. Hun spurgte, om hun ikke måtte gå. Han sagde, at hun skulle give ham et blowjob, og så måtte hun gå. Hun sagde, at hun ikke havde lyst og gerne ville ud. Det fik hun ikke svar på. Der var mørkt, og hun vidste ikke, hvad hun skulle gøre. Han sagde, at hun skulle tage tøjet af. Da gik det op for hende, at det var en voldtægt. Hun svarede, at hun ikke havde lyst til at tage tøjet af, og at han skulle lade hende være. Hun tænkte, at hun bare måtte gøre det. Hun tog selv tøjet af, men spurgte, om hun måtte beholde blusen på, fordi der var koldt. Han sagde, at der ikke var koldt. Hun tog blusen af. Han begyndte at røre og slikke hende i kønsdelen. Han tog også sit tøj af. Han trængte ind i hende. Men han kunne ikke fortsætte længe, fordi hans penis blev slap. Hun tænkte, at han måske så ville blive sur på hende. Hun prøvede at sætte sig ind i, hvordan han tænkte, og tænkte, at han ville blive sur og aggressiv på hende. Hun sagde, at de kunne gøre det en anden gang, og han kunne få hendes telefonnummer. Han ville have et blowjob, og hun gav ham det. Han kunne alligevel ikke. Han sagde, at hun måtte tage sit tøj på, og han tog også sit tøj på. Han spurgte, om han skulle køre hende hjem. Hun turde ikke sige, hvor hun boede og oplyste sin mor adresse. Hun fik besked på at slukke sin mobil, før hun måtte gå. Det hele varede mindst en halv time. Han kan ikke have fået den opfattelse, at det var frivilligt. Senere fandt hun ud af, at de havde været i Mindelunden.

Foreholdt ekstrakt 5, side 541 og 542, næstsidste afsnit, forklarede vidnet, at selve kondompakken var rød eller blå, men indpakningen af kondomet var sølvfarvet.

Vidnet forklarede, at manden var mørk og af afrikansk afstamning. Han havde kort hår med små krøller. Han var sidst i tyverne, et hoved højere end hende selv, der er 159 cm. Han havde sort/bmne øjne, hans hud fremstod uren eller med skønhedspletter, næsen var mnd og lidt flad. Han havde lidt mave, men var normal bygget, og hans arme var tynde. Hun kan ikke huske, om han havde skæg. Han havde en sort eller mørkeblå dunvest på, en silke-

agtig træningstrøje uden hætte og mørkeblå cowboybukser på. Han havde korte handsker på med læder på fingrene. Hans underbukser var blå og vist nok med grøn!gule striber.

Hun kiggede en fotomappe igennem hos politiet og udpegede en person. Manden på foto nr. 9 så for sød ud. Ddttykket og huden på nr. 4 så rigtig ud. Det er rigtigt, at hun var 90 % sikker på, at nr. 4 var gerningsmanden.

Foreholdt ekstrakt 5, side 520, beskrivelse af gerningsmanden, forklarede vidnet, at hun har forklaret således om hans underbukser.

Foreholdt ekstrakt 6, side 774, fotos, forklarede vidnet, at det var en dyne vest som på det nederste billede, at manden bar.

Bilen var ældre og var på størrelse med en VW Golf eller VW Polo. Den var sort, radioen var en ældre en, der kan tages ud, og sæderne havde gråtternet stof. Der lå en grøn kasket i bilen. Foreholdt ekstrakt 5, side 521, forklarede vidnet, at hun godt kan huske halstørklædet. Der var lommer med papir i bag forsæderne.

Forevist ekstrakt 6, side 721, 723, 725 og 726, forklarede vidnet, at det godt kunne være sådan en bil, men hun synes, at den ser lidt stor ud.

Foreholdt ekstrakt 5, side 665, erklæring fra Center for Voldsofre, forklare de vidnet, at hun havde de pågældende skader efter overfaldet. Skaden på ryggen fik hun nok, da hun faldt ned på jorden. Skaden på halsen kan være kommet, da gerningsmanden holdt hende på halsen. Han holdt hårdt om hendes mund og øjne.

Gerningsmanden talte gebrokkent dansk, og man kunne høre, at han ikke var opvokset i Danmark. Hun kunne godt forstå ham. Han fortalte, at han hed James. Han sagde, at hun havde ramt hans bil, og at hun var fuld. Hun sagde, at hun ikke kunne have ramt hans bil, og at hun var ikke fuld. Hun har ikke været i nærheden afhandskemmet, og hun kan ikke huske, om hun har set, at han tog noget fra handskemmet.

Udspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at der hang en gul Wunderbaum i forruden. Manden sagde ikke noget på tilbageturen. Hun var meget chokeret og sagde, da hun blev sat af, noget i retning af, at han måtte have det godt. Hun ved ikke, hvorfor hun sagde sådan. Hun sad samme sted hele tiden. Hun udsatte hende ikke for anden vold end selve voldtægten.

Udspurgt af bistandsadvokaten forklarede vidnet, at hun var meget langt ne de efter episoden, og hun blev smidt ud af skolen. Hun blev også smidt ud af krisecenteret og var hjemløs i en periode. Kommunen gav hende logi på et hotel. Hun kunne ikke fortælle om det skete til nogen, og da kommunen ikke ville hjælpe hende, kunne hun ikke mere og prøvede at tage sit eget liv. Hun

blev indlagt. Vidnet tænkte efter lang tid, at nu ville hun gerne ud at arbejde, hvilket lykkedes, selv om ingen hjalp hende. Hendes moder kunne heller ikke hjælpe hende. Hun gik op til sin læge og fik henvisning til psykolog."

Vidnet ... har afgivet følgende forklaring som gengivet i retsbogen:

"Vidnet forklarede, at hun boede i ... 3. sal. Den 8. februar 2015 lå hun og datteren og sov i lejligheden. De vågnede, da de hørte et skrig. Hun gik ud fra værelset og ind i stuen, hvor hun kiggede ud af vinduet. Det lød som om, at skriget kom nede fra gaden, og det lød som en kvinde. Hun så ned på gaden. Der så hun en mand lukke bagdøren bag det forreste passagersæde i en bil. Han gik derefter om til førersædet og satte sig ind. Der var noget over skriget, og hun vidste ikke helt, hvad hun skulle gøre. Hun ville ringe til politiet, men hun lod være, fordi hun ikke helt vidste, hvad hun havde set. Bilen var ikke en stationcar. Den var blå eller sort og havde fire døre. Hun så den første del af nummerpladen, inden bilen kørte fra stedet. Hun sad med sin mobiltelefon og skrev det ind.

Foreholdt ekstrakt 6, side 795, forklarede vidnet, at det er et billede af hendes mobiltelefon med den første del af nummerpladen. Det kan godt passe, at det var kl. 02.52. Der gik ca. 10 minutter efter episoden, før hun skrev nummeret ned.

Hun så manden fra oven. Han havde en lys trøje på og en dunvest, der var mørk, måske sort. Han var omkring 30-35 år og mørk i huden, som fra Afrika. I forhold til bilen var han et hoved højere. Hans hår var kort. Hun fortalte personalet på Egmontgården om det passerede, fordi hun havde læst en seddel i opgangen.

Udspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at hun lavede spørgsmålstegnet efter den noterede del af nummerpladen, fordi hun ikke kunne se sidste del af nummerpladen. Hun var ikke tvivl om den første del."

Vidnet ... har afgivet følgende forklaring som gengivet i retsbogen:

"Vidnet forklarede, at hun er gift med tiltalte, og de har tre børn. Hun besøgte ham i fængslet en uges tid efter fængslingen. Der var en politimand til stede, og de fik at vide, at de ikke måtte tale om sagen.

Hun kan ikke huske, hvad de lavede den 4. oktober 2014, den 25. oktober 2014 og den 17. januar 2015. Hun kan godt huske, hvad de lavede den 8. februar 2015, der var en søndag. Hun og tiltalte har tvillinger og en mindre pige, som de kørte hen til en fødselsdagsfest. Festen startede kl. 11.00 eller 11.30. De afleverede børnene og hentede dem igen senere. De tog hjem til tiltaltes søster for at hjælpe med at flytte. De kom hjem om aftenen ved 21-

22.00-tiden. Hun kan ikke huske, hvad de lavede dagen før om lørdagen. Det er rigtigt, at tiltalte havde to jobs, og det ene var som hjemmehjælper på Østerbro. Hun tror, at han skulle møde på arbejde omkring 07.30. Tiltalte tog tit direkte fra sit nattearbejde som handicaphjælper til dagarbejde. Hvis han var hjemme, tog han hjemmefra ved syvtiden. Han tog aldrig afsted at par timer før, han skulle møde på arbejde om morgenen.

Udspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at hun godt kan huske afhøringen hos politiet. Politiet spurgte hende også, om de andre datoer. Der var ingen, der viste hende en kalender eller prøvede at hjælpe hende med at huske, hvad de kunne have lavet de pågældende datoer. Som handicaphjælper passede tiltalte nogle tvillinger. Tiltalte tog i den forbindelse hjemmefra kl. 20.00-20.30 og var hjemme kl. 08.00, hvor han fulgte børnene i institution. Tiltalte kunne være på arbejde i 12 timer. Nogle gange varierede det lidt.

Hun har boet i Danmark i 4 år. Tiltalte kom til Danmark før hende. Før han rejste til Danmark, var hun gravid med tvillingerne. Da der var gået to år, kom tiltalte tilbage, og de blev gift. Tiltalte hentede hende til Danmark. Det yngste barn er født i Danmark. Tiltalte har familie i Jylland, heriblandt hans forældre, tre søstre, hvoraf den ene er gift og har to børn, samt tre brødre, hvoraf den ene er gift. Tiltalte har også familie i Afrika. Hun kan ikke huske, hvor længe tiltalte har haft de to jobs. Tiltalte har gået i skole fordi, at han fik arbejde, men han gjorde ikke skolen færdig. De lever af tiltaltes løn og de penge, som hun får fra kommunen. Deres børn er seks og to år.

Udspurgt af anklageren forklarede vidnet, at børnene ikke har dansk statsborgerskab. Hun har ikke kørekort. Tiltalte har en Ford Focus. Når de kørte i bilen, sad børnene i børnesæder.

Forevist fra ekstrakt 6, side 689, forklarede vidnet, at det var de børnesæder, børnene sad på. Når hun ikke kørte med, skiftedes børnene til at sidde foran.,.

Vidnet retsgenetiker Hans Jakob Larsen har afgivet følgende forklaring som gengivet i retsbogen:

"Vidnet forklarede, at han er retsgenetiker og har været det siden 1. januar 1999. Han arbejder med undersøgelse af biologiske spor i straffesager. Han har skrevet artikler om DNA beviset. Man vil i sager som nærværende undersøge for tilstedeværelsen af biologiske spor, f.eks. i form af sæd. Man vil trække DNA ud af et biologisk spor. Herefter måler man mængden af DNA, da der af sikkerhedshensyn stilles krav til mængden. Hvis der er nok, laver man en DNA profil, som er en undersøgelse af en række forskellige områder i kromosomet. Der er tale om områder, der varierer meget fra person til person. Områderne skal sidde forskellige steder på kromosomet, for at man kan beregne sandsynligheden. De beregner den bevismæssige vægt af sporet, det vil sige hvor sandsynligt det er, at sporet kommer fra en bestemt person, og

hvor sandsynligt det er, at sporet kommer fra en tilfældig person. Det er det te tal - den såkaldte likelihood ratio - der angives i de retsgenetiske erklæringer. 1:1.000.000 er den højeste grad de anvender, og denne grænse er valgt, fordi den kan stå inde for. Ved højere grader af sandsynlighed er der en række andre faktorer, der spiller ind på resultatet, og som man i givet fald ville skulle korrigere for. Der måles på 16 områder på kromosomerne og to områder på kønskromosomerne.

Når det i deres erklæringer anføres, at en sandsynlighed "taler imod" betyder det, at sporet i princippet kan stamme fra enhver. At noget "taler imod" udelukker således ikke en bestemt person.

Foreholdt ekstrakt 5, side 653 sammenholdt med side 646, retsgenetisk erklæring af 28. maj 2015, forklarede vidnet, at angivelsen af en sandsynlighed på 4.150 betyder, at tvivlen om, at B har bidraget med DNA i det målte spor er 4.150 gange mindre end for, at en tilfældig anden person har bidraget. Når det ved undersøgelsen af en anden del af beviset trækkes fra bagsædet udtales, at det ikke kan beregnes, hvorvidt en DNA profil taler for eller imod, at det undersøgte stammer fra B, skal det forstås således, at der har været forhold, der har talt for, at hun har bidraget, men også forhold der har talt imod.

Hvis man i sæd ikke kan udtrække DNA, kan forklaringen være, at sæden har været gammel, eller at der har været for lidt DNA. Det er ikke usædvanligt, at man ikke finder sæd ved voldtægtsramte. Der er lavet undersøgelser om, hvordan DNA afsættes. DNA kan afsættes ved berøring, men hvis man netop har vasket hænder, afsætter man mindre DNA.

Foreholdt ekstrakt 2, side 160, sidste afsnit, retsgenetisk erklæring, forklarede vidnet, at forbeholdet skyldes, at de rutinemæssigt foretager tjek mellem resultatet af en given undersøgelse med resultater af andre undersøgelser, og hvis resultaterne er for ens kan det være, at der er sket forurening af det undersøgte biologiske materiale. Det er ikke sædvanligt. De må tage forbehold i en ud af 5-10.000 prøver."

Vidnet ... har afgivet følgende forklaring som gengivet i rets bogen:

"Vidnet forklarede, at hun kun kender tiltalte, fordi hun tilfældigt mødte ham en dag, da hun var på vej hjem fra byen. Hun gav ham sit telefonnummer. Tiltalte ringede efterfølgende en dag til hende og spurgte, om han kunne komme forbi. Hun sagde ja, og han kom hjem til hende og fik en kop kaffe. De var ikke seksuelt sammen. Hun husker ikke, om det var i slutningen af september eller starten af oktober. Tiltalte har efterfølgende ringet nogle gange til hende, hvor hun ikke har taget telefonen. Tiltalte har også sendt hende sms'er, som hun ikke har besvaret. Hun havde besluttet sig for, at han ikke var noget for hende. Tiltalte sagde, at han havde et firma sammen med

en ven, hvor de lavede alt muligt, f.eks. flytninger og renoveringer. Tiltalte fortalte ikke, at han var hjemmehjælper.

Foreholdt ekstrakt 3, side 335, sidste afsnit, forklarede vidnet, at hun og tiltalte flirtede første gang, de mødte hinanden. Hun har ikke haft sex med tiltalte. Hun mødte ham kun den ene gang, efter at de havde mødt hinanden i byen. Hun blev overrasket, da politiet ringede til hende. Politiet spurgte, om hun kendte en, der hed Emmanuel, hvilket hun bekræftede. De sagde, at der var begået en forbrydelse, men hun fik ikke at vide, hvad der drejede sig om. Tiltalte har aldrig truet hende. Tiltalte optrådte som en flink og rar mand."

Tiltalte E har under grundlovsforhøret den

14. februar 2015 afgivet følgende forklaring som gengivet i retsbogen:

"Anholdte forklarede vedrørende forhold 1 (forhold IV), at han har boet i Danmark i 6Yz år. Han kommer fra Congo. Han er gift, og de har to drenge på 5 år og en pige på 2 år. Han bor i ... sammen konen og børnene. Han arbejder som hjemmehjælper på Østerbro, og ved siden af arbejder han som handicapmedhjælper for to spastiske drenge. Han møder kl. 07 på Østerbro som hjemmehjælper og har fri mellem kl. 14 og 15. Han arbejder ikke som hjemmehjælper om natten. Fra søndag til torsdag møder han kl. 22 og har fri mellem kl. 06 og 07 om morgenen i arbejdet som handicapmedhjælper. Lørdag den 7. februar var børnene til fødselsdag mellem kl. 11 og 13. Derefter hentede anholdte og familien børnene, og de kørte familien til deres familie i Mørkøv, hvor de besøgte anholdtes søster og hendes mand. De var der til omkring kl. 23, hvor de kørte hjem. Omkring kl. 24 var de hjemme. Børnene sov, og de lagde dem i seng. Anholdte og hans kone gik i seng, da de kom hjem og stod op mellem kl. 8 og 9 næste morgen. Han var i lejligheden hele natten. Det kan hans kone bekræfte. Han har ikke været i nærheden af Svendborggade omkring gerningstidspunktet, og han kender ikke den kvinde, der er nævnt i sigtelsen. Han sover i samme værelse som sin kone.

Anholdte forklarede vedrørende forhold 2 (forhold III), at han ikke kan huske, hvor han var lørdag den 17. januar omkring kl. 4.45 til 5.15. Foreholdt omslag 4, bilag 23, side 2, hvoraf skulle fremgå, at anholdte mødte på arbejde lørdag den 17. januar kl. 7 og var på arbejde til kl. 15.30, forklarede anholdte, at det kan godt passe. Når han kører på arbejde i weekenden, kører han hjemmefra cirka en halv time før han skulle møde. Hans kone er tidligt oppe om morgenen, da deres datter har diabetes og skal have noget at spise ofte. Det er ikke sket, at han nogle dage var kørt på arbejde flere timer før han skulle møde. Det sker ofte, at han møder direkte på arbejde som hjemmehjælper, efter han har fået fri fra sit arbejde som handicapmedhjælper. Det fremgår af hans telefon, hvornår han har været på arbejde.

Foreholdt af forsvareren, bilag 23, side 21, forklarede anholdte, at det godt kan passe, at han var på arbejde som hjemmehjælper fredag den 16. januar 2015 mellem kl. 08 og 14.30. Hvis han ikke var på nattevagt fredag den 16.

januar, var han hjemme med familien. Det fremgår af hans telefon.

Anholdte bekræftede, at han blev anholdt i nat, hvor han var kørende i en sort Ford Focus med indregistreringsnummer Det er hans bil. Han har ikke lånt den ud i de seneste 5 måneder, efter hans søster flyttede til Mørkøv. Det er rigtigt, at han gemte nogle kondomer i bagagerummet under et tæppe ved reservehjulet. Han forklarede, at han havde været sammen med to ludere. Første gang var den 12. februar 2015, og anden gang var i går den 13. februar 2015. Han forklarede videre, at hans kone var rejst til Holland den 12. febmar. Hun kommer hjem i morgen. Børnene er hos anholdtes søster i Mørkøv. Han havde gemt kondomerne, for at konen ikke skulle finde dem. Han har haft bilen i 2 år. Den er 15 år gammel. De kondomer, politiet fandt i lejligheden, er nogle han bruger sammen med konen. Forevist billede af halstørklæde, bilag 18, forklarede anholdte, at halstørklædet tilhører ham."

Tiltalte E har under hovedforhandlingen af givet følgende forklaring som gengivet i retsbogen:

"Tiltalte forklarede, at han taler og forstår dansk. Han arbejdede før sin fængsling som hjemmehjælper og handicaphjælper. En typisk dag som hjemmehjælper foregår således, at han møder ind på arbejde i Randersgade, og derfra tager han ud til beboerne. Han fik en liste med beboernes navne og adresser, som han kørte efter. Han kender ikke Østerbro så godt. Han bor i Holte med sin hustru og tre børn. Han har en sort Ford Focus. Han låner ikke bilen ud. Hans ægtefælle har ikke kørekort. Kondomerne fundet i bilen har han brugt, når han var sammen med prostituerede. Han har købt dem, men kan ikke huske hvornår.

Foreholdt ekstrakt 5, side 673, 1. afsnit, afhøringsrapport af S. februar 2015, bekræftede tiltalte, at han har forklaret således til politiet. Han købte kondomerne af en prostitueret. Han kan ikke huske datoen. Han var på parkeringspladsen på taget af Fisketorvet sammen med prostituerede. Det foregik uden for bilen.

Forevist ekstrakt 4, side 401, fotos af parkeringsplads, forklarede tiltalte, at han ikke har været på den parkeringsplads. Han kan ikke huske, hvor mange prostituerede, han har været sammen med. Han har mødt ... to gange på kort tid. De havde alene et seksuelt forhold. Han har sms'et til hende en gang, men han er ikke sikker på hvornår. Han ville gerne have kontakt til hende igen.

Tiltalte forklarede vedrørende *forhold J*, at han kørte nogle venner hjem, og episoden skete, da han skulle finde vej hjem igen.

Forevist kort forklarede tiltalte, at han ikke kan huske, hvor han kørte eller vejenes navne. Vennerne, der var et kærestepar, var blevet sat af et stykke

fra Rosenhøj, og han skulle finde motorvejen. Der var ingen cykelsti, og han så ikke pigen. Han kan huske, at sidespejlet ramte hende. Han blev forvirret og mistede kontrollen over bilen. Han kunne se, at han havde ramt hende og kørte galt. Pigen sprang af cyklen og løb fra stedet, mens hun skreg. Han ringede selv til politiet og sagde, at han havde ramt en cyklist, og at hun var løbet fra stedet. Han steg ud af bilen for at se, hvad der var sket og så, at hendes ting lå på jorden. Kort efter kom politiet. Han konstaterede i forbindelse med, at en betjent satte hans sidespejl på plads, at det var sidespejle!, han måtte have ramt hende med. Han ringede selv efter Falck. Han talte med pigen og sagde undskyld, og at ikke var med vilje, at han havde ramt hende. Politiet troede måske, at han var efter hende og forfulgte hende. At han fortalte pigen, at han havde ægtefælle og børn var foranlediget af politiets afhøring af ham.

Efter han blev anholdt, fi-emstillet og fængslet i denne sag, har politiet flere gange spurgt, om han ville lade sig afhøre. Han sagde nej, fordi politiet havde været til stede om natten i forhold 1 og fået hans forklaring, hvorefter sagen var afsluttet, og han kender ikke noget til de andre forhold.

Han ved ikke, hvordan handskerne/lufferne, som D, har genkendt som sine, er havnet i hans bil. Han har ikke kunnet genkende nogen af pigerne. Han kan ikke forklare, hvordan hans DNA kan være fundet på vidnet Es bryster.

Når han mødte på arbejde i weekenden mødte han kl. 08.00 efter aftale med chefen. Han tog hjemmefra 30-45 minutter før.

Forevist kort af S. maj 2014 hvoraf bl.a. fremgår, at tiltaltes telefon den 25. oktober 2014 ca. kl. 03.30 gik på en telemast placeret på adressen Strandvejen 104, 2900 Hellerup, forklarede tiltalte, at han ikke kan huske, hvor han var henne, da han sendte sms'en til Trude Simonsen. Han kan ikke huske, hvad han lavede natten til den 25. oktober 2014."

Oplysningerne i sagen

Forhold 1

Der er under sagen forevist fotos fra P-plads ved Rosenhøj, 2650 Hvidovre, hvor tiltaltes bil var kørt fast.

Forhold 2

Af retsmedicinsk personundersøgelse af B af 4. oktober 2014 fremgår bl.a.:

"Konklusion:

Der fandtes ingen punktformede blødninger i øjnenes bindehinder, i øjenlågshuden, i ansigtshuden i øvrigt, i huden bag ørerne eller i mundslimhinden.

Undersøgte angav ingen ørnhed ved berøring af halsens for-og/eller si deflader eller hårbunden.

Aftegn på vold påvistes en mindre hudafskrabning ved højre næsefløj, underhudsblødninger på venstre kind og på forsiden af halsen, mindre blodudtrædninger og slimhindeurlrifter i læbernes mundslimhinde og en hudafskrabning på højre håndryg. Læsionerne var alle friske, opstå et ved let stump vold og meget vel på det i sagen oplyste gerningstids punkt

Læsionerne i ansigtet, på halsen og i mundslimhinden kan meget vel være opstået som oplyst, ved at en gerningsmand har holdt undersøgte om munden og halsen.

Om opståelsesmåden afhudafskrabningen på højre hånd kan intet sikkert siges.

Af yderligere tegn på vold påvistes en underhudsblødning på venstre bryst. Denne var ikke frisk og opstået før det i sagen oplyste gernings tidspunkt.

Ved belysning med ultraviolet lys af ryggen og balderne fandtes ingen fluorescerende områder.

Ved den gynækologiske undersøgelse var der ingen tilsmudsning med blod omkring kønslæberne eller på lårenes insider, og der var ingen læsioner af kønslæberne eller vaginaindgangen. I vagina sås et ca. 2 x 1 cm stort område opadtil i vaginalvæggen med mulig blodudtrædning/mulig slimhindeafskrabning. Denne læsion var frisk, meget vel opstået på det i sagen oplyste gerningstidspunkt ved penetration.

Ved undersøgelsen af endetarmsåbningen sås tilsmudsning med muligt blodlignende sekret. Der sås ingen læsioner. Ved kikkertundersøgelse af endetarmen, hvor der blev benyttet explorationscreme, sås i endetarmen en anelse afføring samt hvidligt sekretlignende materiale.

Ved påføring af såkaldt toloudin blåt sås øget farveoptag på kønslæberne eller ved endetarmsåbningen.

Ved mikroskopisk undersøgelse af sekret fra vagina, vaginalindgangen og hvidligt sekret fra endetarmsåbningen fandtes ingen sædlegemer eller sædlegemehoveder.

"

Det fremgår af politirapport af 25. marts 2015 vedrørende GPS oplysninger fra GPS fundet i tiltaltes bil bl.a.:

"

Derimod indeholdt GPS'en oplysninger dateret omkring gerningstids punktet i herværende forhold. Gerningstidspunktet i herværende forhold er angivet som 4. oktober 2014 ca. kl. 00.30-01.30. Anmeldelses tidspunktet var den 4. oktober 2014 kl. 01.35.

Ad udlæsningen af GPS'en fremgik der, at GPS'en den 3. oktober 2014 kl. 23.37.10 UTC tid befandt sig omkring krydset Ellebjergvej/ Folehaven/Gammel Køge Landevej, 2450 København SV. GPS'en søgte ikke aktivt en rute, men var blot tændt. Den tændte GPS søgte satellitforbindelse og GPS Koordinater af sig selv. Nævnte GPS positionen var et udtryk for, hvor den første gang fik satellitforbindelse og dermed GPS Koordinater.

Det vil altså sige, at tidspunktet 3. oktober 2014 kl. 23.37.10 UTC efter dansk tidsregning (UTC+2) er 4. oktober 2014 kl. 01.37.10.)

"

Af retsgenetisk erklæring af 28. maj 2015 vedrørende materiale fra tiltaltes bil fremgår bl.a.:

"

2g) KT nr. 39: Et betræk

Ifølge fremsender sikret fra KT 9: Bagsædet, midtstykket.

Dna-profilen for område 2 taler for, at en del af det undersøgte dna stammer fra B.

Dna-profilen for område 2 taler imod, at noget af det undersøgte dna stammer fra andre af de på forsiden nævnte personer.

Dna-profilen for sporet fra område 2 blev beregnet til at være 4.150 gange mere sandsynlig, hvis en del af det undersøgte dna stammer fra B, end hvis ikke en del af det undersøgte dna stammer fra B. Beregningen er baseret på hyppigheder af dna-faktorer i den danske befolkning og forudsætter, at ingen af de påviste dna-faktorer stammer fra nære slægtninge til B.

"

Det fi-emgår af politirapport af 27. februar 2015 vedrørende afsendelse af SMS fra tiltaltes telefon bl.a.:

"

Kl. 0330 sendte ... en SMS-besked til telefonnummer
.... Telefonnummer ... gik ved denne besked på en mast, der var
placeret Strandvejen 104, Hellerup. Celle pegende 270 grader.

"

Forhold 4

Af retsmedicinsk personundersøgelse af 17. januar 2015 af Lene Rabbech fremgår bl.a.:

"

Undersøgelsen viste:

Der fandtes ingen punktformede blødninger i øjnenes bindehinder, i øjenlågshuden, i ansigtshuden i øvrigt, i huden bag ørerne eller i mundslimhinden.

Med undersøgte i afklædt tilstand påvistes aftegn på vold:

1. På bagsiden af højre skulder en rødlig, ikke skorpedækket hudafskrabning, der målte 0,4 x 0,1 cm.
2. På lænden i midtlinien to mindre stribeformede områder med hudrødme. Områderne var parallelle og målte henholdsvis 0,5 x 0,1 cm og 1 x 0,1 cm.
3. På indsiden af højre lår en brunlig underhudsblødning, der målte 1 cm i diameter.
4. På forsiden af højre knæ en svagt blålig underhudsblødning, der målte 2,5 cm i diameter.
5. På forsiden af højre skinneben en brunlig underhudsblødning, der målte 2 x 1 cm.
6. På indsiden af venstre lår en brug underhudsblødning, der målte 0,5 cm i diameter.

"

Der er under sagen forevist fotos af handske fundet i tiltaltes bil, hvor der på

mærkat i handsken ses skrevet "LENE".

Det fremgår af retsgenetisk undersøgelse af 20. marts 2015 vedrørende bl.a. effekter fundet i tiltaltes bil bl.a.:

"

J) KT nr. 33: Et par vanter

Ifølge fremsender sikret fra: KT 9: Lommen bag højre forsæde. Dna-

profilen for område 1 for det påviste biologiske spor på oven nævnte effekt, jf. erklæring af 19.03.2015, taler for at det en del af det undersøgte dna stammer fra D.

Dna-profilen for område 1 taler imod, at noget af det undersøgte dna stammer fra nogen af de øvrige på forsiden anførte personer.

Dna-profilen for område 1 blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynlig, hvis en del af det undersøgte dna stammer fra D, end hvis ikke en del af det undersøgte dna stammer fra D. Beregningen er baseret på hyppigheder af dna-faktorer i den danske befolkning og forudsætter, at ingen af de påviste dna-faktorer stammer fra nære slægtningen til D.

"

Forhold 5

Af retsmedicinsk personundersøgelse af 8. februar 2015 af E fremgår bl.a.:

"

Konklusion:

Der fandtes ingen punktformede blødninger i øjnenes bindehinder, i øjenlågshuden, i ansigtshuden i øvrigt, i huden bag ørene eller i mund slimhinden.

Aftegn på vold påvistes hudrødme på næsen, underhudsblødning med en enkelt punktførmet blødning på højre side af halsen, en underhuds blødning på højre side af ryggen og en mulig underhudsblødning/mulig hudrødme med let hævelse opadtil på indsiden af højre lår.

Læsionerne i ansigtet var friske, opstået ved let stump vold, meget vel som i sagen oplyst ved fastholdelse i ansigtet.

Læsionen på halsen var ligeledes frisk, opstået ved let stump vold, me-

get vel som oplyst ved halsgreb. Der er ikke fundet holdepunkter for, at grebet har været kraftigt og undersøgte har således ikke været i manifest livsfare. Det skal dog anføres, at enhver form for vold mod halsens for-eller sidefløje kan indebære livsfare ved chok udløst fra strubehovedet og/eller halskarrene.

Læsionen på ryggen var ligeledes frisk, opstået ved let stnmp vold og meget vel som oplyst ved fald.

"

Det fremgår af retsgenetisk erklæring af 12. marts 2015 vedrørende prøver fra retslægelig undersøgelse af E bl.a.:

"

a) Fem negleskrab fra a negle. højre hånd

Dna-profilen for negleskrabene, jf. erklæring af 11.03.2015, taler for, at en del af det undersøgte dna stammer fra T. Dna-profilen taler ligeledes for, at en del af det undersøgte dna stammer fra E selv. Dna-profilen for taler imod, at noget af det undersøgte dna stammer fra nogen af de øvrige på forsiden anførte personer.

Dna-profilen for materialet blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynlig, hvis en del af det undersøgte dna stammer fra T, end hvis ikke en del af det undersøgte dna stammer fra T. Beregningen er baseret på hyppigheder af dna-faktorer i den danske befolkning og forudsætter, at ingen af de påviste dna-faktorer stammer fra slægtninge til T.

k) Materiale aftørret fra højre bryst

Dna-profilen for materialet, jf. erklæring af 11.03.2015, er i overensstemmelse med, at materialet indeholdt dna fra to personer.

Dna-profilen taler for, at den ene del af det undersøgte dna stammer fra T frem for en tilfældig anden person, og at den anden del af det undersøgte dna stammer fra E selv frem for en tilfældig anden person. Dna-profilen taler imod, at noget af det undersøgte dna stammer fra nogen af de øvrige på forsiden anførte personer.

Dna-profilen for materialet blev beregnet til at være mere end

1.000.000 gange mere sandsynligt, hvis den ene del af det undersøgte dna stammer fra T, end hvis denne del af det undersøgte dna stammer fra en tilfældig anden person i den danske befolkning. Beregningen er foretaget under de forudsætninger, at det undersøgte dna stammer fra netop to personer, og at den anden del af det undersøgte dna stammer fra E selv. Beregningen gælder ikke ved sammenligning med nære slægtninge til T.

"

Af retsgenetisk erklæring af 20. marts 2015 vedrørende effekter og materiale fra tiltaltes bil fremgår bl.a.:

"

i) KT nr. 17: Flere poser

Ifølge fremsender sikret fra: *KT 9: Handskerum, forrest i rummet*

Dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte effekt, jf. erklæring af 19.03.2015 taler for, at en del af det undersøgte dna stammer fra E.

Dna-profilen taler imod, at noget af det undersøgte dna stammer fra nogle af de øvrige på forsiden anførte personer.

Dna-profilen for materialet blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynlig, hvis en del af det undersøgte dna stammer fra E, end hvis ikke en del af det undersøgte dna stammer fra E. Beregningen er baseret på hyppigheder af dna-faktorer i den danske befolkning og forudsætter, at ingen af de påviste dna-faktorer stammer fra nære slægtninge til E.

2b) KT nr. 53: Et stykke stof

Dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte effekt, jf. erklæring af 19.03.2015, taler for at en del af det undersøgte dna stammer fra E.

Det kan ikke beregnes, hvorvidt dna-profilen taler for eller imod, at en del af det undersøgte dna stammer fra T og/eller fra B på grund af særlige forhold ved dna-profilerne.

Dna-profilen taler imod, at noget af det undersøgte dna stammer fra

D, fra ... eller fra C.

Dna-profilen for materialet blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynlig, hvis en del af det undersøgte dna stammer fra E, end hvis ikke en del af det undersøgte dna stammer fra E. Beregningen er baseret på hyppigheder af dna-faktorer i den danske befolkning og forudsætter, at ingen af de påviste dna-faktorer stammer fra nære slægtninge til E.

"

Det fremgår af politirapport vedrørende tiltaltes arbejde hos Hjemmeplejen, bl.a.:

"... Ved gennemgang af vagtplanen sammenholdt med gerningstids punktet kan det konstateres, at sigtede arbejdede som anført nedenfor på gerningstidspunkterne:

D. 4/10-14:

FRI. Dagen forinden er sigtede anført med tjeneste 721 -arbejde til kl. 14.00.

D. 25/10-15:

72 K- arbejde til kl. 14.30. Da der er tale om weekendvagt starter vagten kl. 07.00, ca. 2 timer efter gerningstidspunktet.

D. 1771-15:

700- arbejde til kl. 15.00. Da der er tale om weekendvagt starter vagten kl. 07.00, ca. 2 timer efter gerningstidspunktet.

D. 8/2-15:

FRI. dagen forinden havde sigtede ligeledes fri..."

Der er under sagen forevist fotos af tiltaltes bil ud- og indvendig.

Personlige oplysninger

Af retspsykiatrisk erklæring af 18. august 2015 vedrørende tiltalte fremgår bl.a.:

"

Psykologisk undersøgelse

Der er 19. maj 2015 ved cand.psych. Palle Bent Andersen psykologisk undersøgelse WAIS-IV og Rorschach (Exner).

Den sannnenfattende konklusion heraflyder: "Observation og testresultat karakteriserer observanden som begavet lidt under middel, ganske vist kun med en total IQ på 79 (74-85 ved 95% konfidensinterval), men præstationen er ujævn og vidner om intellektuelle ressourcer. Med den fremmedsproglige baggrund er det ikke uventet, at de laveste præstationer indfinder sig ved verbal forståelse, men der ses også mærkbare tegn på manglende social relevansvurdering. Der forekommer ingen eksempler på formelle tankeforstyrrelser eller særprægede sproglige formuleringer udover de udtryksformer, der er forståelig og forenelig med den etnisk betingede sproglige begrænsning.

Ud fra den formelle opgørelse af personlighedsprøven synes observanden utilbøjelig **til** at involvere sig følelsesmæssigt **i** andre mennesker. Han viser intet større behov for tilknytning, og derfor er der ingen motiveret tilskyndelse **til** forståelse og indlevelse. Han kan for så vidt fremgå udmærket socialt, når det drejer sig om praktiske færdigheder, eller når det vedrører instrumentelle kontakthold, men han formår ikke at reflektere over sig selv og er ikke orienteret mod selvindsigt. Han forekommer i følelsesmæssigt henseende overkontrolleret med en indre opdæmmed vrede, som presser sig på, men som ikke får et passende, moduleret afløb og i stedet pludselig kan bryde igennem i primitiv form. Reaktionsmønsteret er derfor uberegneligt, både for omgivelserne og for ham selv. Hans syn på sig selv, på andre mennesker og på tilværelsen som helhed er snæver og lidet modtagelig for nuancer eller ændringer, men ikke forvansket eller forstyrret i en udstrækning, der peger mod en defekt realitetstestning. Der er ingen tegn på psykose suspect tænkemåde.

Det samlede testbillede peger umiddelbart mod en personlighedsforstyrrelse af blandet type, men observandens fremmedkulturelle baggrund er en komplicerende faktor. Undersøgelsesresultatet synes dog at dokumentere fravær af selvindsigt, et uberegneligt, uforudsigeligt reaktionsmønster og manglende interesse **i** at forstå andre mennesker.

Klinisk vurdering

Observanden fremtræder med alderssvarende udseende. Han er velsoigneret og vurderes normalt begavet. Observanden vurderedes ikke på virket af alkohol eller euforiserende stoffer under undersøgelsen, ej heller præget af abstinenssymptomer. Han fremtrådte ikke angst eller påvirket af undersøgelsen, var rolig og afdæmpet, affektstabil og ikke impulsiv. Han medvirkede venligt og imødekommende og svarede generelt på stillede spørgsmål, men producerede intet selv og kunne fremstå noget garderet og afglidende. Den formelle kontakt var upåfal-

dende, den emotionelle kontakt lidt på observandens præmisser. Han blev vurderet begavet indenfor normalområdet. Hans dansk var for dårligt til, at man med sikkerhed kunne bedømme tilstedeværelse af formelle tankeforstyrrelser, men der var ingen åbenlyse sådanne. Stemningslejet var neutralt, og det psykemotoriske tempo er naturligt. Observanden beskrev ikke vrangforestillinger og benægtede hallucinationer, og der sporedes intet psykotisk under observationen, ligesom observanden ikke umiddelbart sporedes til fare hverken for sig selv eller andre.

Diskussion

Det drejer sig om en 25-årig mand, der er født og opvokset i henholdsvis Congo og Zambia, hvor han beskriver opvæksten som noget om skiftelig. I 2008 kom han med familien til Danmark som FN-flygtning. Observanden beskriver sin skolegang og sin psykiske tilstand som uopfaldende. Han efterlod i Zambia sin gravide barndomskæreste nu hustru, som han blev familiesammenført med i Danmark. I Danmark er observanden social-og sundhedshjælper og har været i arbejde som dette. Han bor med hustru og tre børn.

Observanden ses ikke tidligere straffet. Han er nu sigtet for tre tilfælde af voldtægt og frihedsberøvelse, et forsøg på voldtægt og frihedsberøvelse samt et tilfælde af forsøg på voldtægt, hvorfor der er spurgt om forvaring. Observanden har nægtet sig skyldig i alle sigtelser.

Ved henværende klinisk og psykologisk undersøgelse findes ikke tegn på sindssygdom. Observanden vurderes klinisk normalt begavet og findes ligeledes dette ved psykologisk undersøgelse (samlet IQ 79 (74 til 85 ved 95% konfidensinterval), men med markant højere forarbejdningshastighed på 93 (84-104) og bedre intellektuelle ressourcer på 85 (80-92) end totalværdien angiver). Det var klinisk vanskeligt at få et indtryk af observandens personlighed, og en vurdering af personlighedsprofil med NEO PI-R var ikke muligt pga. sprogproblemer. Ved den psykologiske undersøgelse fandtes testmæssigt belæg for, at observanden synes utilbøjelig til at involvere sig følelsesmæssigt, ikke viste større behov for tilknytning og uden tilskyndelse til forståelse og indlevelse samt manglede evne til at reflektere over sig selv og sin virkning på andre samt følelsesmæssigt overkontrolleret med indre opdæmmede vrede, hvorfor reaktionsmønsteret kan være uberegneligt.

Observanden er forsøgt vurderet med formelle redskaber til risikovurdering med PCL-R (instrument til vurdering af dyssociale træk) samt HCR-20 (instrument til vurdering af fremtidig voldsrisiko) samt SVR-20 (instrument til vurdering af risiko for fremtidig seksuel kriminalitet). Overordnet er bedømmelsen svær, idet det er vanskeligt at opnå en detaljeret beskrivelse, idet observanden intet producerede selv, an-

gav sig "normal" og kunne fremstå noget garderet og afglidende. Ved PLC-R scorer observanden ubetydeligt lavt og klart under grænsen for egentlig dyssocialforstyrrelse, da han hverken er umiddelbart impulsiv eller med klassiske dyssociale træk. Ved vurdering af farlighed med HCR-20 scorer observanden ligeledes lavt. På de historiske data scorer han kun (2 af 20 mulige) på baggrund af alder på tidspunktet for påsigtede samt mulig personlighedsforstyrrelse, ligesom han på kliniske data, scorer lavt (1 af 10 mulige, på mulig mangel på indsigt). Observanden scorer på risikohåndteringsdata, ligeledes lavt, hvorfor man overordnet med dette instrument og PCL-R vurderer, at risikoen for vold/sadfærd er lav. Observanden er aktuelt sigtet for alvorlige seksualforbrydelser, hvor der er foretaget vurdering med SVR-20. På items for psykosocial tilpasning, som er overlappende med flere items i HCR-20, findes igen intet påfaldende. I forhold til aktuelt påsigtede kriminalitet er der i SVR-20 lagt vægt på antallet af sigtelser, at det drejer sig om flere ofre samt tilfælde af gentagne voldtægter af samme offer over en periode, og at voldtægterne er sket under trusler af en karakter, hvormunder mindst et af ofrene har oplevet sig truet på livet. Disse faktorer er prognostisk set dårlige. Man må således, uagtet risikoen for egentlig voldsadfærd vurderes lav, og der ikke vurderes at være overbevisende tegn på en dyssocial personlighedsforstyrrelse, antage, at observanden, hvis han findes skyldig i de påsigtede handlinger, udgør en væsentlig risiko for andres (kvinders) liv, legeme, helbred eller frihed og tilråde forvaring.

Konklusion

Observanden er herefter ikke sindssyg og kan ikke antages at have været dette på tidspunkterne for påsigtede handlinger. Han var ikke påvirket af alkohol eller misbrugsstoffer på tidspunkterne for påsigtede, og skulle det alligevel have været tilfældet, er der ikke holdepunkter for at antage tilstedeværelse af en abnorm rustilstand. Observanden lider ikke af epilepsi eller kendt neuropsykiatrisk lidelse.

Observanden indrejste **til** Danmark sammen med sine forældre og søskende **i** 2008 og fik asyl. Han har 12 års skolegang i hjemlandet og fire år fra VUC her i landet og har uddannet sig til social- og sundhedsassistent. Han har arbejdet som sådan og samtidig haft vikararbejde som handicaphjælper. Hans hustru og tvillingedrenge er familiesammenførte, siden har parret ruet en datter. Hovedparten af hans tid går med arbejde og samvær med familien.

Ved herværende undersøgelse er observanden klinisk og psykologisk vurderet uden tegn på sindssygdom og normalt begavet. Det har klinisk været vanskeligt at vurdere observandens personlighed, mens der ved den psykologiske undersøgelse fandtes noget egenartede personlighedstræk relateret til tilknytning og evne til indlevelse samt muligt

uberegneligt reaktionsmønster. Der henvises i øvrigt til punktet Diskussion, hvor observandens tilstand og vurderinger angående fremtidig risiko for andre er beskrevet nøjere.

Observanden findes herefter omfattet af straffelovens § 69, men man kan ikke, såfremt han findes skyldig, pege på nogen foranstaltning, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlig end straf.

Der må antages at bestå en væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, hvorfor anvendelse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare..."

Sagen har været forelagt Retslægerådet, der i erklæring af 24. september 2015 har udtalt:

"Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet på baggrund af fremsendte akter med erklæring af 18.08.15 fra overlæge Anne Vollmer Larsen, Justitsministeriet, Retspsykiatrisk Klinik, om T's udtale, at han ikke er sindssyg og ikke kan antages at have været sindssyg på tiden for det påsigtede. Han er normalt begavet.

T er født og opvokset i Afrika, hvorfra han i 2008, sammen med sin familie, indrejste i Danmark. På trods af forholdene i hjemlandet har hans opvækstforhold overvejende været stabile. Efter ankomsten til Danmark lærte T hurtigt dansk, og efter afslutningen af folkeskolen har han gennemført uddannelse som social- og sundhedsassistent. Han har opnaået arbejde indenfor sit fag og fremtræder velintegreret, med stabilt arbejde, ægtefælle og 3 børn. T har ingen misbrug og har ikke modtaget psykiatrisk eller psykologisk behandling.

Ved mentalundersøgelsen findes T uden tegn på sindssygdom. Personlighedsmæssigt fremtræder han hverken klinisk eller testpsykologisk at være afvigende i sværere grad. Samlet vurderes det dog at være vanskeligt at få et udtømmende indblik af personligheden ved klinisk undersøgelse, hvorimod han testpsykologisk fremtræder med problemer ved indlevelse- og tilknytning til andre. Såkaldte risikovurderingsinstrumenter peger ikke entydigt på stor risiko for ny sædelighedskriminalitet.

Retslægerådet vurderer, at T mest sandsynligt er omfattet af straffelovens § 69. Såfremt han findes skyldig i det påsigtede kan der ikke peges på foranstaltninger efter straffelovens § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlige end eventuel forskyldt straf, til imødegåelse af risikoen for ny kriminalitet.

Der må antages at være en væsentlig risiko for ny personfarlig kriminalitet, hvorfor T vurderes at udgøre fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og at forvaring efter straffelovens § 70 må antages at være påkrævet for at forebygge denne fare.

"

Det fremgår af konventionsafhøring af 9. juli 2015 af tiltalte bl.a.:

"

1) Tilknytning til hjemlandet & Danmark:

Afhørte oplyste om sin sociale tilknytning til hjemlandet/udsendelseslandet, at ...

Afhørte oplyste om sin kulturelle tilknytning til hjemlandet/udsendelseslandet, at ...

Afhørte oplyste om sin familiemæssig tilknytning til hjemlandet/udsendelseslandet, at ...

Afhørte oplyste, at han er født i Congo og var statsborger i Congo. Han har dog stort set ingen hukommelse om livet i Congo. Han var sammen med sin forældre og sine 6 søskende flygtet til Zambia, da han var mellem 4 og 8 år.

Afhørte har 3 brødre og 3 søstre. Afhørte er den midterste af 7 søskende. 3 er ældre end ham, 3 er yngre.

Afhørte er vokset op i Zambia og gik i skole i Zambia. Han var født i Congo, men følte større tilknytning til Zambia, da det var her han var vokset op og havde sin omgangskreds.

I Zambia boede afhørte og familien i hovedstaden, Lusaka.

Afhørte mødte sin kone i Zambia. Hun er Zambianer og hele hendes familie bor fortsat i Zambia.

Afhørte har ingen venner i Congo og har ikke kontakt til slægtninge i Congo. Han har i dag ingen forbindelse til Congo ud over sit statsborgerskab. Han har i dag heller ingen anden forbindelse til Zambia end til sin kones familie.

Afhørte oplyste om sin sociale tilknytning til Danmark, at ...

Afhørte oplyste om sin kulturelle tilknytning til Danmark, at ...

Afhørte oplyste om sin familiemæssig tilknytning til Danmark, at ...

Afhørte kom sammen med sine forældre og søskende til Danmark i

2008. De havde søgt om asyl fra Zambia og det var Dansk Flygtningehjælp og FN, der sørgede for, at de kunne komme til Danmark. De rejste til landet med fly. Afhørte forklarede, at de ikke var truet i Zambia, men at de, så vidt han vidste, havde levet som flygtninge i Zambia og ingen papirer havde på deres ophold.

Da familien kom til Danmark blev de bosat i Aiestrup i Vesthimmerlands Kommune. De boede ude på landet. Afhørtes forældre og de ældste af børnene startede isprogscole. De mindste lærte hurtigt sproget og gik i almindelig skole. Afhørte huskede det som om, at de boede i Aiestrup i 2-3 år, men da de fik problemer med racistisk chikane i den lille by, flyttede kommunen dem til Ars. Afhørtes forældre, afhørte og nogle af afhørtes søskende flyttede til Ars. Afhørte boede kun en kort periode i Ars sammen med forældrene. Han flyttede efterfølgende til København, da han havde søgt om familiesammenføring.

Da afhørte kom til Danmark, var hans kone gravid i 5. måned. Hun ventede tvillinger. Afhørte søgte om familiesammenføring med sin kone og børn. Første omgang fik afhørtes kone aflæg og børnene fik til ladelse. Afhørte var derfor i Zambia og hente børnene, da de var 2 år gamle. Ca. 6 måneder senere fik afhørtes kone tilladelse og kom til Danmark i februar 2012. De boede sammen i København. De har efterfølgende fået en datter, som er født i Danmark.

Afhørte blev gift med sin kone i Zambia i 2011 i forbindelse med, at afhørte besøgte hende og børnene i Zambia.

Afhørte har ikke rigtig en vennekreds i Danmark. Han har ingen rigtige danske venner. Han har nogle enkelte afrikanske venner/bekendtskaber, som han af og til ses med og som hjælper hinanden med div. ting. ..., som afhørte var sammen med, da han blev anholdt, er en ven, der bor i Norge. Afhørte har kendt ham i mange år. Peter har en søster, der bor i København.

Afhørte er ikke medlem af en klub, forening eller lign. Han har ikke haft tid, da han har arbejdet meget. Han har kun haft tid til at passe sit arbejde og familie. Han er i var eneforsørger, da hans kone ikke rigtig havde arbejdet. Afhørtes kone taler ikke dansk. Hun taler engelsk og sit modersmål. Hun havde dog lige inden afhørtes anholdelse haft arbejde i en sushiforretning, hvor hun arbejdede 3 timer om dagen. Det gjorde hun ikke længere, fordi afhørte sad i fængsel og hun måtte tage sig af familien.

Afhørte havde selv arbejdet de sidste 2 år. Han havde i ca. 2 år arbejdet for ... Han havde også arbejdet for Københavns Kommune, som ... Han var først elev i forbindelse med sin tid på sprogscole, men fik tilbudt en stilling som afløser

efter elevtiden og lige inden hans anholdelse havde han skrevet under på enfastansættelse. Han havde tidligere også haft praktikophold i Ikea, Føtex og Rema 1000.

Afhørte oplyste, at han siden han rejste til Danmark med sine børn fra Zambia, ikke har været ude at rejse. Hverken han eller konen har været i Zambia eller Congo siden. De har talt om, at rejse til Zambia, da afhørtes kones familie stadig bor der. De har dog ikke rejst dertil.

Afhørte oplyste vedrørende sin egen families statsborgerskaber:

Afhørte selv var statsborger i Congo

Afhørtes kone var statsborger i Zambia

Tvillingerne, der var født i Zambia havde zambiansk statsborgerskab

Datteren, der var født i Danmark havde statsborgerskab i Congo efter afhørte.

Børnene havde heller ikke været i Zambia siden de kom til Danmark som 2-årige.

Afhørte forklarede, at hvis han blev udvist til Congo, ville han ikke have noget sted at bo og ingen familie. Han ville føle det som et nyt land, han ikke kendte. Han kendte ikke til det aktuelle trusselsbillede i Congo. Afhørte følte, at han kendte Zambia bedre end Congo.

"

Af udtalelse af 25. september 2015 fra Udlændingestyrelsen fremgår bl.a.:

"

Opholdsgrundlag og længde

T indrejste i Danmark den 12. november 2008. Den pågældende blev den 14. oktober 2008 meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 8, stk. 1, jf. § 7, stk. 1 indtil den 12. november 2015.

Længden af Ts lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 14. oktober 2008, hvor pågældende blev meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 8, stk. 1, jf. § 7, stk. 1, jf. herved udlændingelovens

§ 27, stk. 2.

"

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at hans forældre og seks søskende alle bor i Danmark. Han har ikke kendt familie i Afrika. Han var 17-18 år, da han kom til Danmark. Han startede på sprogskole, var i praktik i butikskæder og fik arbejde som handicaphjælper. Han har altid kunnet klare sig selv. Han har alene fået kontanthjælp i en kort periode..

Tiltalte har under sagen været frihedsberøvet fra den 14. februar 2015.

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

"KENDELSE

Forhold 1:

5 nævninger og 3 dommere udtaler:

Efter vidnet As forklaring lægges det til grund, at tiltalte T i sin bil kørte efter A, der var på cykel, over en strækning på ca. 5 km fra Toftegårds Plads i Valby til Rosenhøj i Hvidovre, hvor han kørte ind i hende, så hun ramte kantstenen. Efter på kørslen sprang hun af cyklen og løb fra stedet, mens hun råbte om hjælp. Efter vidneme ... og Musa Turans forklaringer lægges det desuden til grund, at tiltaltes bil efter påkørslen af A var kørt fast, således at den ikke kunne køre videre. Set i lyset af de nedenfor beskrevne forhold 2, 4 og 5, finder disse voterende det ubetænkeligt at lægge til grund, at tiltalte kørte efter og påkørte A med henblik på at frihedsberøve hende og tiltvinge sig samleje med hende ved vold eller trussel om vold. På den baggrund finder disse voterende tiltalte skyldig i forhold 1.

En nævning udtaler:

Efter bevisførelsen findes det ikke godtgjort, at tiltalte havde til hensigt at frihedsberøve eller voldtage vidnet A. Denne voterende stemmer derfor for at frifinde tiltalte.

Efter stemmeafgivningen findes tiltalte herefter skyldig i forhold 1.

Forhold 2:

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Det lægges efter vidnet Bs forklaring, der understøttes af vidnet ... forklaring og retsmedicinsk undersøgelse foretaget den 4. oktober 2014 af B, til grund, at B mellem kl. 00.00 og 01.00 den 4. oktober 2014 blev overfaldet bagfra af en mand, der fik hende ind på bagsædet af sin bil. Efter at have kørt et stykke parkerede manden bilen og tiltvang sig trods Bs protester og modstand samleje med hende. Efter følgende tvang manden hende ind i bilens bagagerum. Hun lå i bagagerummet i 20-30 minutter, mens de kørte. Manden satte hende igen ind på bagsædet af bilen, og tiltvang sig både vaginalt og analt samleje med hende.

På grundlag af Bs signalement af gerningsmanden og den bil, som gerningsmanden kørte i, og oplysninger fra GPS'en i tiltaltes bil sammenboldt med retsgenetisk erklæring af 28. maj 2015, finder retten det ubetænkeligt at lægge til grund, at det var tiltalte, som var gerningsmand til det ovenfor beskrevne. Tiltalte findes derfor skyldig i forhold 2.

Forhold 3:

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Efter vidnet Cs forkimning lægger retten til grund, at hun den 25. oktober 2014 på et tidspunkt efter kl. 04.15 blev overfaldet af en mand, som tvang hende ind på bagsædet af sin bil. Da manden startede bilen, så hun sit snit til at åbne bagdøren og løbe væk.

På grundlag af Cs signalement af gerningsmanden og bilen sammenboldt med, at en SMS fra tiltalte i henhold til teleoplysninger gik på en mast, der er placeret på Strandvejen 104, 2900 Hellerup kl. 03.30 den 25. oktober 2014, og at der i forhold 4 og 5 vedrørende lignende overfald er fundet dna spor, der med stor sandsynlighed stammer fra tiltalte, finder retten det ubetænkeligt at lægge til grund, at det var tiltalte, som var gerningsmand til det ovenfor beskrevne.

Set i lyset af forhold 2 og de nedenfor beskrevne forhold 4 og 5, finder retten det ligeledes ubetænkeligt at lægge til grund, at tiltalte tvang Emilie Rubek Vitoft ind på bagsædet af bilen med henblik på at frihedsberøve hende og tiltvinge sig samleje med hende ved vold eller trussel om vold. På den baggrund findes tiltalte skyldig i forhold 3.

Forhold 4:

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Efter vidnet Ds forklaring, der understøttes af vidnet politibetjent Tonny Jarner Møbius' forklaring og retsmedicinsk undersøgelse foretaget af D den 17. januar 2015, lægger retten til grund, at hun på

et tidspunkt efter kl. 04.15 den 17. januar 2015 tog imod et tilbud fra en mand om at køre hende hjem, efter at nøglen til hendes cykel var knækket i cykellåsen. Under kørslen fik hun fornemmelsen af, at der var noget helt galt og bad om at blive sat af. Manden, der havde låst bilens døre, kørte imidlertid videre ud til et øde område. Her kravlede han om på bagsædet til hende og tvang hende til oralsex, og derefter tiltvang han sig samleje med hende.

På grundlag af Ds signalement af gerningsmanden og bilen, sammenholdt med retsgenetisk erklæring af 20. marts 2015 og fundet af Ds handsker i tiltaltes bil ved anholdelsen af ham, finder retten det ubetænkeligt at lægge til grund, at det var tiltalte, som var gerningsmand til det ovenfor beskrevne. Tiltalte findes derfor skyldig i forhold 4.

Forhold 5:

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Efter vidnet Es forklaring, der understøttes af vidnet ...s forklaring og retsmedicinsk undersøgelse foretaget af E den 8. februar 2015, lægger retten til grund, at hun den

8. februar 2015 efter kl. 02.00 blev overfaldet af en mand, der trods kraftig modstand tvang hende ind på bagsædet af sin bil efter at have prøvet at få hende ind i bagagerummet. Hun hev i håndtaget for at komme ud, men døren var låst. Manden kørte ud til et område med en grusvej, hvor han standsede bilen. Han tvang hende til at tage tøjet af og rørte og slikkede hende i kønsdelen. Efterfølgende tiltvang han sig samleje med hende, og han tvang hende også til oralsex. Det hele varede mindst en halv time.

På grundlag af Es signalement af gerningsmanden og bilen, vidnet ...s forklaring om de fire første bogstaver og tal på nummerpladen af gerningsmandens bil sammenholdt med retsgenetiske erklæringer af 12. og 20. marts 2015, finder retten det ubetænkeligt at lægge til grund, at det var tiltalte, som var gerningsmand til det ovenfor beskrevne. Tiltalte findes derfor skyldig i forhold 5.

Thi bestemmes:

Tiltalte T findes skyldig i den rejste tiltale." Sanktionsspørgsmålet

Tiltalte er ved rettens kendelse om skyldsspørgsmålet fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, jf. til dels § 21 og § 225 samt straffelovens § 261, stk. 1, jf. til dels § 21.

Der er afgivet II stemmer for at idømme tiltalte forvaring.

Det er afgivet 1 stemme for at fastsætte straffen til fængsel i 8 år.

Flertallet udtaler følgende:

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om forvaring i medfør af straffelovens § 70, stk. 2. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen (Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, side 90 ff.) bl.a., at bestemmelsen indebærer en mindre udvidelse af adgangen til at idømme forvaring for grove seksualforbrydelser i forhold til den hidtidige bestemmelse. I bemærkningerne i lovforslaget til § 70, stk. 2, er anført bl.a.:

"I dag er det ofte først ved tiltaltes tredje dom for seksualforbrydelser, at anvendelse af forvaring kommer på tale. Fremover bør forvaring kunne komme på tale også ved anden dom, hvor grovheden af den seneste seksualforbrydelse eller antallet af forhold under denne straffesag sammenholdt med oplysninger om tiltaltes aktuelle farlighed taler for en tidsbestemt foranstaltning, hvor der bliver mulighed for ved behandling at modvirke risikoen for gentagelse.

Det skal heller ikke være udelukket at idømme forvaring allerede første gang, en person tiltales for grove seksualforbrydelser, hvis der efter oplysningerne om tiltaltes person er betydelig risiko for gentagelse, som bør forhindres.

"

Retslægerådet har i erklæring af 5. september 2015 udtalt bl.a., at der må antages at være en væsentlig risiko for ny personfarlig kriminalitet, hvorfor tiltalte vurderes at udgøre en væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og at forvaring efter straffelovens § 70 må antages at være påkrævet for at forebygge denne fare.

Disse voterende har ved fastsættelsen af straffen lagt vægt herpå og på retspsykiatrisk erklæring af 18. august 2015, indtrykket af tiltaltes person, forholdenes grove karakter, antallet af forhold, og at forholdene er begået over en periode på ca. 7 måneder mod tilfældige kvinder.

Mindretallet udtaler:

Efter de lægelige oplysninger findes betingelserne for at idømme tiltalte forvaring ikke opfyldt. Denne voterende stemmer herefter for at straffe tiltalte med fængsel i 8 år.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at tiltalte idømmes forvaring.

Udvisning

Der er afgivet 12 stemmer for at udvise tiltalte med indrejseforbud for be-
standig.

Tiltalte er i tre forhold fundet skyldig i fuldbyrdet voldtægt og frihedsberø-
velse samt i to forhold forsøg herpå, og tiltalte er idømt forvaring. Betingel-
serne for udvisning af tiltalte i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1, 2 og
6, er således opfyldt, hvorfor tiltalte skal udvises, medmindre dette vil være i
strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. herved udlændingelo-
vens § 26, stk. 2.

Tiltalte er født i den Demokratiske Republik Congo og indrejste i Danmark
fra Zambia den 12. november 2008 som 18-årig efter den 14. oktober 2008
at have fået asyl i medfør af udlændingelovens § 8, stk. 1, jf. § 7, stk. 1. Til-
talte har efter det oplyste ingen kontakt til familie eller bekendte i den De-
mokratiske Republik Congo, hvorfra han flygtede til Zambia med sin fami-
lie, da han var mellem 4 og 8 år. Tiltaltes ægtefælle og parrets to børn blev i
2011 familiesammenført fra Zambia med tiltalte. Parret har under opholdet i
Danmark fået et tredje barn. Tiltaltes ægtefælle og de to ældste børn er stats-
borgere i Zambia, og det tredje barn er statsborger i Congo. Tiltalte har sine
forældre og anden familie i Danmark, hvor han har arbejdet som social- og
sundhedsassistent samt hjemmehjælper. Tiltalte taler udmærket dansk. Til-
taltes ægtefælle modtager kontanthjælp og taler lidt dansk.

Efter en samlet vurdering af tiltaltes tilknytning til Danmark og hans hjem-
land, herunder varigheden af hans ophold i Danmark, hans alder på indrejse-
tidspunktet og hans familiemæssige tilknytning hertil, sammenholdt med
omfanget og grovheden af den begåede kriminalitet og den idømte straf fin-
der retten, at en udvisning af tiltalte ikke vil være i strid med Danmarks in-
ternationale forpligtelser, hvorfor påstanden om udvisning tages til følge
som nedenfor bestemt.

Erstatning

De juridiske dommere finder efter de foreliggende oplysninger ikke tilstræk-
keligt grundlag for at tage de rejste krav på erstatning for andet tab, tabt ar-
bejdsfortjeneste, godtgørelse for svie og smerte og psykologbistand under
påkendelse, jf. retsplejelovens § 992, stk. 1. Efter karakteren af forhold 2,
herunder omstændighederne i forbindelse med frihedsberøvelsen, findes
godtgørelsen for tort til vidnet B passende at kunne fastsættes til 80.000 kr.
De øvrige nedlagte krav fra A, C, D og E på godtgørelse for tort findes
passende og tages derfor til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T idømmes forvaring.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud for bestandig. Fristen for indrejseforbuddet regnes fra den 1. i den førstkommande måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder 139.150 kr.+ moms i sa lær til den beskikkede forsvarer, advokat Bjørn Caning.

Tiltalte skal endvidere inden 14 dage til A, c/o advokat Helle Hald, Frederiksberggade 11, 1459 København K, betale 25.000 kr. med til læg af procesrente fra den 5. november 2015.

Tiltalte skal endvidere inden 14 dage til B, c/o advokat Malou Ehmer, Thoravej 11, 2400 København NV, betale 80.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 5. november 2015.

Tiltalte skal endvidere inden 14 dage til C, c/o advokat Helle Hald, Frederiksberggade 11, 1459 København K, betale 30.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 7. november 2015.

Tiltalte skal endvidere inden 14 dage til D, c/o advokat Helle Hald, Frederiksberggade 11, 1459 København K, betale 70.000 kr. med til læg af procesrente fra den 7. november 2015.

Tiltalte skal endvidere inden 14 dage til E, c/o advokat Helle Hald, Frederiksberggade 11, 1459 København K, betale 70.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 7. november 2015.